

The logo for iTec features three overlapping circles in yellow, green, and blue, with a stylized white 'X' shape in the center. The text 'iTec' is written in a large, bold, black sans-serif font to the right of the circles.

iTec

Revista de l'Institut de Tecnificació. Núm. 12. Maig 2018

REDACCIÓ

Professora: ROSA TALARN

1r A Mireia Albiol
Marc Cortés
Roger Limbós
Clàudia Montserrat
Adrià Morales

1r B Ashley Gango

2n A Adrián Gualpa
Manel Margalef
Zoe Morales
Alba Silva
Paula Zaragoza

2n B Emilio Zambrano

3r A Albert Martínez

3r B Tamara Balada
Rimsha Shehzad

EDITA

Institut de Tecnificació
C. França 19-21
43870 Amposta
Tel: 977 70 78 49

COLLABORA

AMPA Institut Tecnificació

IMPRESSIO

Impremta ampostina
Tel: 977 70 16 84

COORDINACIÓ I

MAQUETACIÓ
Miquel Àngel Llorens

CONSELL EDITORIAL

Anna Bel
Fredo Borràs
Carme Ferré
Maite Ferré
Miquel Àngel Llorens
Rosa Talarn
Lucia Tomas

DIPOSIT LEGAL

T: 1221-2012

EDICIÓ DIGITAL

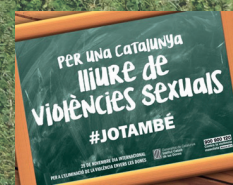
itecnificacio.cat/revistes

ISSN EDICIÓ IMPRESA

2014-8054

ISSN EDICIÓ DIGITAL

2014-8062

editorial

INSPIREM, RESPIREM...

Recordo, d'una manera molt especial, l'airet que corria per les aules del meu institut quan arribava ja el tercer trimestre i s'apropava el final del curs. Feia calor i obríem totes les finestres perquè entrés l'aire. Una olor singular de flors i fullaraca i també de riu, per la fúria amb què baixava l'aigua pels canals i séquies tan propers. Una olor que despertava les nostres pituitàries, mig adormides després de dinar. Molts anys després, aquesta sensació estira el fil de grans records, d'amics, de vivències, de compartir, de professorat, d'ensenyança, de VIDA... I és que aquests anys ens marquen.

Voldríem que aquest anys d'institut, us deixessin una marca singular, de gominola de maduixa. Sí, ho heu llegit bé: de gominola de maduixa, dolça però intensa, suau però forta, curta però explosiva.

I és que enguany també és singular, es graduen els primers alumnes 100% ITEC.

Fa sis anys vam començar una aventura plegats, alumnes, pares i mares, professors i claustre, amb la nostra Directora Lucía Tomás, dona forta, amb idees clares i va-

lenta que, amb la seua professionalitat i manera de fer, ha donat cohesió a la nostra comunitat educativa i ha estat clau, sens dubte, de l'èxit d'iTeC.

L'AMPA de l'ITEC també ens graduem. Molts de nosaltres vam començar ara fa sis anys, amb timidesa però amb molta il·lusió, embrancant-nos en un projecte educatiu nou i ple de reptes. La finalitat era fer de pont entre les famílies, alumnes i professorat.

Voldríem pensar que ens graduem amb nota alta.

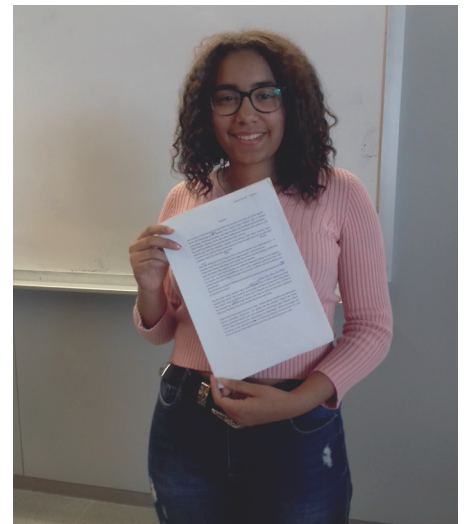
La nostra aportació al projecte educatiu de l'ITEC ha tingut sempre l'objectiu de ressaltar els valors de Solidaritat, Respete i Cohesió que ens identifiquen com a MARCA 100% ITEC

Ja a les acaballes del curs tots estem una mica nerviosos; uns pels exàmens, altres preparant les PAU, alguns pensant en l'estiu i què farem l'any vinent... Els/les profes per si no acaben la matèria... I els pares i mares fent equilibris entre el vostre cansament i el seu per seguir empenyent cap amunt. L'AMPA, encara ressacosos per l'èxit de les III Jornades Educació i Família, amb la mirada cap al passat a la Barraca ITEC de principi del segle XX, encarem, també nerviosos, l'organització de l'acte de Graduació dels alumnes 100% ITEC.

Agraïm a tota la comunitat educativa el seu suport i volem desitjar-vos sort i èxits. Amunt sempre!!

Ens retrobem aviat. Ens graduem però encara no ens jubilem. Seguirem empenyent de baix cap a dalt i estarem al vostre costat per tal de seguir avançant.

María José Rallo, AMPA iTeC

Do we have to be feminist? Do you think that women and men are both equal?

Since the beginning of time, women have always been behind men in almost everything, including education, job opportunities and political representation.

Why? Maybe because there are natural differences between the sexes or just because they believe that men are greater than women.

History says that this problem started in the Bronze Age when women were excluded of war and hunting animals because they thought that the gender who kills is greater than the one who give birth.

Why am I telling you this? Because this is how all started. And, think about it... is it better now? Do you think that this has changed? I don't think so.

I think that women will always be treated like (shit) if we do nothing, I think that men will always feel superior if we let them hit women.

In fact, one in every three women are suffering domestic abuse or sex violence. Six women are being murdered every day in some countries and more than 133 million women have suffered female circumcision in Africa. Are we human or are we animals? Do we have to accept it? Millions of women are dying every day because of this so we have to stop it.

Furthermore, women have never been completely free when deciding how to dress, there are some women who dress "too covered" and people call them boring but if they show "too much" they're (bitches), if they aren't dressed up they're dirty, if they're too dressed up they're smugs. Women are free to show or not show whatever they want because we all can decide about our own body.

I don't know if you have ever seen it, but... history always shows us men who were famous scientists, historians... but where are the women? Where are these strong, powerful women who are important in history too? Where is Marie Curie? Who discovered the radioactivity, or Frida Kahlo? Who encouraged lots of women to be self-sufficient, or Teresa de Calcuta? Or Rosa Park? Or a lot more of women that made history, but they are not as known as men.

As year after year passes by, some people still believe that women can't be bisexual or lesbian, they still believe that going without bra isn't correct or they just don't accept that a woman can know as much as men about sports or things that people might think that are masculine.

We just have to accept each other opinions, we just have to be free, we just have to let women be free about prejudices, we just have to be ourselves and let the other be themselves. We have to change our mind and be open-minded with all: heterosexual, lesbian, gays, transsexuals or bisexuals... because feminism is not just about protecting women, is about acceptance and freedom!

Juliana Salvadó, 3r A

Pilar Elena

Enguany es jubilen aquests dos professors amb una llarguíssima experiència docent i gran estima pel seu ofici. Des de la revista iTec hem volgut fer-los aquesta entrevista per a saber-ne dels seus sentiments i records, ara que estan a punt d'encetar una nova etapa.

PILAR ELENA MONLLAÓ

On vas néixer?

Vaig néixer a Sant Jaume d'Enveja, encara que al meu DNI posa a Tortosa perquè, en aquell moment, Sant Jaume era una pedania de Tortosa.

De jove eres bona estudiant?

Sempre m'ha agradat estudiar i més-forçava per aprendre. Era una estudiant normal, però a la universitat vaig obtenir bones notes.

Quins estudis has fet?

Tinc les següents titulacions: Llicenciada en Geografia i Història, dos Diplomatures en Professorat d'Educació General Bàsica (una en especialitat en Ciències Humanes i l'altra en Educació Preescolar), un Diploma de Mestra de Català/Valencià, Estudis de Pedagogia i Ciències de l'Educació, un Postgrau en Educació Física (amb el títol de Monitora de Handbol i de Bàdminton) i un Diploma nivell bàsic i intermedi de francès.

Des de quan ets professora?

Vaig començar a treballar de mestra als 21 anys; el curs següent d'haver acabat la carrera universitària. Porto 38 anys exercint aquesta professió. He tingut la sort de poder treballar en allò que realment m'ha agradat des de menuda. Ha estat un treball per vocació. Ma mare sempre m'ha explicat que, quan era xicoteta, jugava "a mestres"

amb les nines o amb els meus cosins més menuts; òbviament, jo era la mestra.

De tots els anys que has sigut professora, què has après?

Són moltes les coses que he après, però destacaria que en aquesta professió és fonamental tenir paciència; que cal tenir empatia amb l'alumnat per poder arribar a entendre'ns; que si no hi ha disciplina als centres, és impossible desenvolupar els programes...

Què valors més en una persona?

La capacitat d'estimar que, per a mi, engloba moltíssims altres valors com la solidaritat, la confiança, la sinceritat, la tendresa, l'ètica...

Quins canvis s'han produït des que vas començar?

L'ensenyament ha canviat molt des que vaig començar a exercir la meua professió. S'han produït canvis de tipus pedagògic, didàctic, metodològic, tecnològic... La societat és canviant i ho fa a passos de gegant. El nostre alumnat són persones i, per tant, els canvis són imprescindibles si volem evolucionar.

Com veus l'ensenyament actual? I en un futur proper?

Considero que, actualment, el sistema d'ensenyament posa a l'abast dels nostres alumnes, tots els mitjans possibles per aconseguir que aprenguen a cercar, estructurar, criticar, valorar... i,

així, construir els coneixements necessaris per poder afrontar els reptes que es trobaran en la seua vida.

En un futur crec que, com s'ha fet fins ara, es continuarà lluitant per impulsar projectes de tot tipus, que transformaran l'ensenyament al mateix ritme que avança la nostra societat.

Per aconseguir-ho, crec que és fonamental un treball conjunt i la col·laboració de tota la comunitat educativa: membres del centre, família, institucions... i, per descomptat, no pot faltar la implicació, l'entusiasme i la dedicació per fer-ho possible.

Què et fa il·lusió fer ara i que no has pogut fer per manca de temps?

Aprendre música. Aquesta és la meua assignatura pendent; he començat solfeig tres cops i he hagut de deixar-ho per circumstàncies familiars. La música em dona vida; per exemple, quan estic a l'institut i sento assajar la nostra orquestra, sembla que estic al paradís. I és que, realment, ho fan tan bé!

Com ha viscut l'últim curs?

Tinc molts bons records de la meua vida de docent i, en concret, d'aquest darrer curs, com a comiat, el record és excel·lent. Ha estat, en general, un alumnat que ha demostrat molt d'interès per aprendre i això m'ha satisfet molt; alumnes educats, responsables, sensibles... que han escoltat les reflexions i han seguit els consells.

Quin tipus d'alumne o d'alumna t'ha estat més difícil de tractar?

Aquell que no té interès per aprendre; que no vol entendre que és necessari estudiar i tenir una cultura, principalment per al seu futur. També aquells que no són respectuosos.

Quina música t'agrada?

M'agrada tot tipus de música, especialment la música melòdica i no em fa gaire el pes la música màquina i el rap. M'agrada molt Santana, Whitney Houston, Joan Manuel Serrat, Lluís Llach, Víctor Manuel...

Què penses fer una vegada estigues jubilada?

Uff!!! Moltíssimes coses. Soc molt activa i no sé estar sense fer res; no crec que m'avorrísque gens. Disposar de més temps em permetrà portar la meua vida quotidiana amb més tranquil·litat i podré dedicar més temps a la família i a les amistats. També espero poder anar sovint a la piscina, seguir aprenent francès, tenir molt més temps per llegir, caminar, anar en bicicleta i un llarg etcètera. Però, hi ha una cosa que crec que em costarà bastant habuitar-me: deixar de fer classe.

T'agradaria que canviés alguna cosa, si parlem de l'àmbit dels estudis?

Sí, simplificar les tasques burocràtiques i poder disposar de més temps

i Domènec

per fer el que realment ens agrada, que és fer classe i ensenyar.

De tots els llocs on has treballat, quin ha estat el millor?

Per a mi, aquesta és una pregunta molt difícil de contestar, ja que tinc molt bons records i he estat molt bé en tots els centres. Conservo bona relació amb els companys i molts d'ells, avui dia, són veritables amics.

T'agradaria dir alguna cosa a alumnes i professorat (companys) que has tingut?

Als companys els donaria les gràcies per haver format part de la meua vida, tot compartint unes experiències pedagògiques que m'han ajudat a tenir un suport professional.

Als i a les alumnes els diria que s'esforcen per aprendre, per ser persones educades, responsables... i, així, poder arribar a aconseguir en la vida, allò que desitgen. Encoratjar-los citant unes paraules de Ghandi: "La nostra recompensa es troba en l'esforç i no en el resultat. Un esforç total és una victòria completa".

DOMÈNEC NOGUERA On vas néixer?

A Caracas (Veneçuela) un 5 de setembre de 1955. Els meus pares varen emigrar a aquell país degut al fet que en aquella època -després de la Guerra Civil- estava molt malament el treball. Varem néixer el meu germà i jo. Als 5 anys vaig anar a Palma de Mallorca, on tenia tota la família dels meus pares. Jo sempre m'he considerat mallorquí.

De jove eres bon estudiant?

Sí. M'ha agradat molt estudiar i treballar. Els meus pares mai em varen dir "Domènec, estudia". Era un bon al·lot, aplicat, disciplinat i estudiant.

Quins estudis superiors vas fer?

Arquitectura Tècnica. Vaig fer els estudis a Barcelona, a la Universitat Politècnica de Catalunya. Vaig acabar l'any 1977.

L'any 2008 vaig aconseguir ser catedràtic de dibuix a través d'un concurs de mèrits.

Has treballat d'arquitecte tècnic?

Quan vaig acabar la carrera vaig treballar d'arquitecte tècnic en un despatx d'arquitectura durant 5 anys. Vaig fer bastants projectes i obres: era un no parar, pràcticament no tenia vacances.

Des de quan ets professor?

Va ser la meua dona, Consol, que és mestra, la que em va animar a presentar-me a unes oposicions de Dibuix de Formació Professional per l'especialitat de Delineació i Obres d'edificis, per poder així disposar de més temps els dos junts.

A l'any 1982 vaig presentar-me a les oposicions i vaig aprovar amb el nú-

mero 1 de l'oposició.

En quins llocs has treballat com a professor?

El curs 1982 a 1983, a l'Institut Nin del Vendrell, vaig ser tutor d'un grup de 1r de mecànica. De 1983 a 2012, a l'Institut Montsià, vaig exercir diversos càrrecs: Sots-director (3 anys), Director (22 anys), Cap de departament de ViP i Coordinador del màster de professorat secundària (8 anys). De 2012 fins a 2018, a l'Institut de Tecnificació (6 anys), he assumit diversos càrrecs: Cap de departament de ViP, Coordinador de prevenció i riscos laborals i Coordinador del màster de professorat secundària.

Porto en total 36 anys com a professor. Durant aquest temps he realitzat més de 5000 h de formació en gestió directiva, acadèmica i educativa relacionada amb la meua professió.

Dels 36 anys que has exercit de professor, què has après?

M'ha servit per a ser millor dia a dia. Millor com a professional, com a educador i, sobretot, com a persona. Estic molt orgullós dels llocs de treball on he estat, dels meus companys i dels alumnes. He après molt de tots ells. Marxo amb un bon record de tothom.

Què valors més en una persona?

La sinceritat, que sigui educat/da, que tingui valors, que respecti els altres, la seua formació, que tingui empatia, que sigui tolerant, simpàtic, amable i sobretot que defensi la llibertat d'expressió i que sigui democrata.

Quina música t'agrada?

La dels anys 70 i 80: Beatles, Simon i Garfunkel, Creedence Clearwater Revival, Led Zeppelin, Bee Gees, Emerson Lake & Palmer, Pink Floyd, Eric Clapton Thomas, Santana i el Rock and Roll en general. Pel que fa a la música catalana, m'agrada Lluís Llac, Pi de la Serra, Raimon, Maria del Mar Bonet, Sopa de Cabra, Sau...

Quin llibre t'ha agradat més dels que has llegit?

Han estat molts. Al quinze anys vaig llegir un llibre que es deia *Suècia, paradís i infern*. Parlava de la vida i els pensaments dels adolescents d'aquella època. Em va impactar i em va influir en la meua manera de ser. Els autors que vaig llegir entre els 18 i els 25 anys varen ser Karl Marx, Friedrich Engels, Mao Tse-Tung (el seu llibre sobre la revolució cultural i el *Llibre roig*) i diversos pensadors filosòfics.

Quin llibre estàs llegint ara?

És diu *Pàtria*, de Fernando Aramburu.

Què penses fer una vegada estigues jubilat?

Cuidar-me el cos i la ment. Passejar,

caminar, anar en bicicleta i cuidar el jardí del xalet, anar de viatge, veure exposicions, assistir a actes, conferències, llegir i sobretot ser voluntari d'una associació sense ànim de lucre. Vull sentir-me útil per fer alguna cosa bona i útil per a la societat en què vivim. Ah, i cuidar la meua neteta i els que puguin venir a més a més.

Tens clar en qui àmbit faràs voluntariat?

Encara no ho tinc pensat. Aniré mirant i triaré aquella en què pugui ser més útil i que m'agradi més.

Quins canvis s'han produït des que vas començar en l'ensenyament?

Uff! Moltíssims. L'ensenyament ha canviat molt des que vaig començar de professor fa 36 anys. Han canviat alguns continguts, la metodologia, la gestió de l'aula; s'han introduït les noves tecnologies en el procés d'ensenyament-aprenentatge,....

Com veus l'ensenyament actual i en un futur pròxim?

Bona pregunta. Jo em considero un crític constructiu de la societat actual. Veig coses que van bé, però cal millorar moltes coses més. Per exemple trauria la part burocràtica. Caldria caminar cap a un model educatiu més participatiu, adaptat a la realitat actual.

Què et fa il·lusió de fer ara, de les coses que no has pogut fer per manca de temps?

Ara tindrè molt de temps i caldrà gestionar-ho bé. Per exemple, caminar per la naturalesa, anar en bicicleta, veure exposicions i conèixer el país, viatjar per l'estranger, passejar les gossetes del meu fill, ordenar i acabar la meua col·lecció de monedes antigues...

Com has viscut l'últim any?

He fet el mateix i més coses que els anys anteriors, amb molta il·lusió i amb compromís amb el projecte educatiu de l'Itec, però amb una mica de tristesa degut al fet que, quan realitzava les activitats amb alumnes em deia que aquesta seria l'última.

Quin tipus d'alumne o alumna t'ha sigut més difícil de tractar?

Aquell i aquella que després de dedicar-li temps, d'ajudar-lo en tot el possible, sense escatimar cap esforç, no he aconseguit motivar-lo. I això és molt trist.

T'agradaria que canviessin algunes coses en l'àmbit dels estudis?

Reduiria el nombre d'alumnes per aula i augmentaria el nombre de professorat per a poder ajudar l'alumnat que ho necessita i poder impartir un ensenyament més personalitzat.

De tots els llocs que has treballat, quin ha sigut el millor?

Jo em quedo amb l'Institut Montsià i l'Institut de Tecnificació.

T'agradaria dir alguna cosa als alumnes i als companys que has tingut?

Als alumnes, que es formin com a persones, tant en la vessant humana com en la cultural, que respecten els valors, que defugim de la violència i la intolerància, que s'expressen en llibertat, de forma no violenta i pacífica, que lluiten pels seus ideals i les injustícies. I sobre tot que siguin persones.

Al professorat, encoratjar-lo que continuï fent la seua tasca professional, que es renovi per millorar el sistema educatiu actual, que tingui molta paciència, molta serenitat i molta salut. Sobretot que siguin feliços. Vull donar les gràcies pels bons moments compartits.

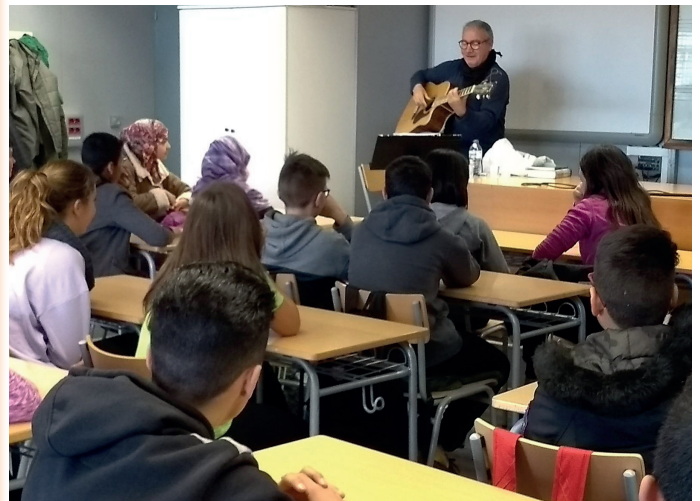
VISITA AL PARC DE RECERCA BIOMÈDICA I AL MUSEU D'HISTÒRIA DE CATALUNYA

Visita dels nostres estudiants de 4t d'ESO al Parc de Recerca de Biomèdica de Barcelona. Van gaudir de la presentació en vídeo sobre l'entitat i una xerrada específica sobre la malaltia de l'Alzheimer (La malaltia d'Alzheimer: què sabem i què volem saber?) a càrrec de Nina Gramunt, neuropsicòloga i investigadora de la Fundació Pasqual Maragall. Posteriorment van visitar el Museu d'Història de Catalunya i van participar en un taller molt interessant. Els professorat acompanyant va ser Annabel Bel del departament d'Història i Vicent Carrión del de Biologia.

Rimsha Shehzad, 3r B

ANDREU CARRANZA

El dia 21 de març Andreu Carranza va venir a l'Institut de Tecnificació a fer una xerrada als alumnes de 2n d'ESO. Ens va parlar d'alguns dels seus llibres com, per exemple, *La impremta Babel*, *L'hivern del Tigre* o *Anjub. Confessions d'un bandoler*, que va ser guardonat el premi Sant Joan de narrativa l'any 2000, i també un dels més nous, *El poeta del poble*, amb el qual va guanyar el Premi Josep Pla l'any 2015. A més a més, ens va oferir un petit tast del repertori del seu grup *Lo gitano blanc*, tast de cançons que ell mateix compon.

Al llarg de la seua vida Andreu Carranza ha compaginat els més diversos oficis amb l'escriptura, des de venedor d'enciclopèdies o guia turístic a conserge d'un institut de secundària, passant per oficinista, periodista... Actualment treballa als Serveis Territorials de Cultura, a Tortosa.

Zoe Morales, 2n A

"BOJOS PER LA QUÍMICA"

Marina Garcia i Mario Antonio, de 1r de Batxillerat, han estat seleccionats per assistir al curs de Química del programa "Bojos per la ciència" de la Fundació Catalunya La Pedrera. Aquest curs el realitza l'Institut Català d'Investigació Química (ICIQ) i s'adreça a estudiants de 1r curs de Batxillerat de la modalitat de Ciències i/o Tecnologia, per tal de fomentar les vocacions científiques. A més a més de mostrar un especial interès per la química i la investigació, els candidats han de tenir un bon expedient acadèmic i un bon nivell d'anglès, oral i escrit, ja que en les sessions s'alternen el català i l'anglès.

El curs combina sessions teòriques i activitats pràctiques, que es duran a terme durant 13 dissabtes de l'any 2018. El curs tractarà 12 temes de química diferents, incloent-hi les principals reaccions químiques. I en les últimes sessions desenvoluparan un projecte de "Fotosíntesi artificial".

Mireia Albiol, 1r A

Els nostres estudiants de 1r de Batxillerat, Marina Garcia i Mario Antonio, seleccionats per al programa "Bojos per la química"

Marina Garcia i Mario Antonio, de 1r de batxillerat.

XARRADA DE MIQUEL REVERTÉ

El passat 18 de desembre l'escriptor Miquel Reverté va oferir una xarrada als nostres estudiants de 4t d'ESO, organitzada per Annabel Bel, la coordinadora de la biblioteca. Ens va parlar de la seua obra, del seu procés d'escriptura i va donar consells als estudiants a qui els agrada escriure.

Miquel Reverté és un escriptor ebrenc que prové Sant Carles de La Ràpita. Treballa com a docent a l'Institut Els Alfacs de la seua població. A més a més és el director de la revista "Ràpita". Ha publicat tant obres de narrativa (*Picasso, anatomia d'uns pintats, La raó de les raons, Quinossio, Del roig de la memòria, Cròniques d'una mar desapareguda i Defenseu-nos en la batalla*), com de poesia (*Els versos inicials*).

Marc Cortés for, 1r A

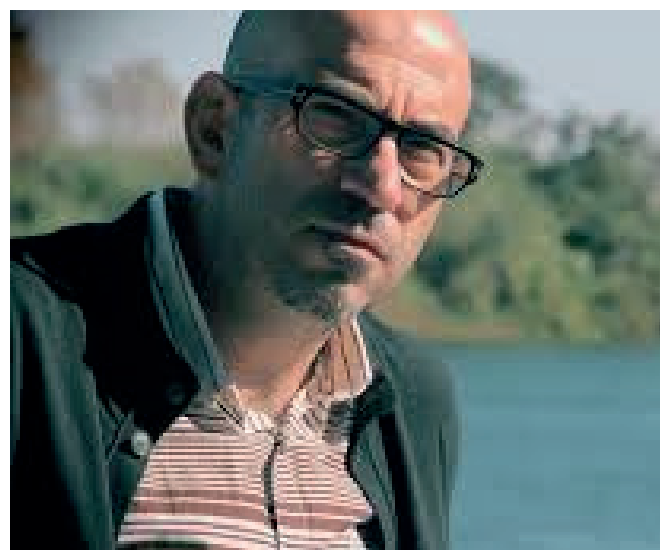

ESTRUCTURES

A la biblioteca del nostre centre es van exposar estructures que van elaborar els alumnes de 3r d'ESO a la matèria de Tecnologia, dirigits pel professor Vicent Valiente, especialista de l'àrea. Estaven elaborades amb materials molt senzills, com ara paper enrotllat i enganxat amb cola, formant uns canyuts molt resistents, cartolina negra, etc. Amb aquests van construir maquetes de petits cotxes, de ponts, de camps de futbol, etc. Algunes són construccions inspirades en diferents edificacions conegudes arreu del món com, per exemple, el Big Ben o el pont penjant de San Francisco; i d'altres eren úniques i extretes de l'originalitat dels nostres alumnes, com ara un pont amb tres pisos, un per on passaven els cotxes, el segon era un camp de futbol i l'últim, un pista d'aterratge.

Marc Cortés for, 1r A

ROBÒTICA

4t d'ESO a la fira de la robòtica

El dia 23 de febrer de 2018, un grup d'estudiants que cursen la matèria de tecnologia a 4t d'ESO, acompanyats pel seu professor Vicent Valiente, van assistir a la inauguració de la 4a edició de la Fira de Cosmocaixa del programa *Impulsem la Robòtica, Tecnologies Creatives a l'Aula*.

En aquesta edició hi van participar més de 100 instituts de tot Catalunya, hi va haver més de 1700 alumnes expositors, bàsicament de 4t d'ESO i també d'altres nivells, i es van presentar 450 projectes.

Fmilio Zambrano, 2n B

ÈXIT EN LA RECOLLIDA PER A "PROVOCANT LA PAU"

Durant la setmana del 22 al 26 de gener, l'Institut de Tecnificació, a través de l'AMPA, va col·laborar amb l'ONG Provocant la Pau. Actualment, l'entitat coordina una maternitat per a dones refugiades embarassades i/o en període de lactància i les seues famílies al centre d'Atenes. Per això necessitaven fer una recollida de productes d'higiene, menjar, roba seleccionada i molts més productes: bolquers, llet de continuació, tovallolletes humides, productes d'higiene per a mares lactants, aliments de llarga duració, roba interior, productes d'higiene personal i de neteja, etc. El nostre institut va ser un dels 57 punts de recollida del sud de Tarragona i del nord de Castelló. Gràcies a totes les persones que hi van contribuir, va poder sortir un carregament amb 400 caixes de material humanitari per a la maternitat que gestiona l'organisme Provocant la Pau.

Ashley Cango, 1r B

COMPETÈNCIES BÀSIQUES

Els 6 i 7 de febrer l'alumnat de 4t d'ESO va fer les proves de competències bàsiques. El primer dia van realitzar les proves corresponents a la competència comunicativa lingüística (en llengua catalana i en llengua castellana) i en competència matemàtica. I el segon dia va ser el torn de les proves de la competència científico-tecnològica i de la competència comunicativa lingüística en llengua estrangera (anglès).

Enguany la prova en competència lingüística presentava dues novetats. En primer lloc, es componia de tres textos, en lloc de dos, com en les edicions anteriors. En segon lloc hi havia un canvi en la distribució de les preguntes: es mantenia el bloc de preguntes referides a cada un dels textos i, a més a més, al final s'afegia un bloc amb preguntes globals, que feien referència a dos dels textos o a tots tres.

Emilio Zambrano, 2n B

DONACIÓ DE LLIBRES

Una imatge de llibres donats per les companyes Carme Grau i Teresa Ortiga per a la Biblioteca iTec.

EL MUR

El mur és on es pengen totes les novetats i els treballs que es van fent durant el curs i tenen a veure amb alguna data important, per exemple: el Dia de les Llengües Maternes, Sant Valentí, el Dia de la Dona, Sant Jordi o el projecte Erasmus +.

Hi ha un mur per pis. El mur de la primera planta és el de 1r i 2n ESO, el de la segona de 3r i 4t i el de la tercera és dels de batxillerat.

Joe Morales, 2n A

FOTORECLAM 1r ESO

El passat 12 de desembre alumnes de 1r ESO A vam organitzar un fotoreclam solidari per recaptar diners per a la marató de TV3. Cada persona havia de pagar un euro per fer-se la foto. Els/les alumnes vam fer dos fotoreclams: un dels bacteris de les mans i un altre amb el logotip i el nom de la marató. Ens va costar unes quantes setmanes preparar-ho tot, però ens vam organitzar i al final va sortir tot molt bé. A l'hora de tutoria i els dilluns de quatre a cinc de la tarda feiem els fotoreclams. Ens vam repartir en quatre grups: un que buscava eslògans per tal de persuadir tothom de la importància de rentar-se les mans, un altre grup que

dibuixava els bacteris, un tercer que ajudava a pintar els bacteris i, per últim, el que pintava els fotoreclams. Al principi, vam tenir uns quants problemes amb les fotos perquè no sortien com esperàvem. Ens sortien blanques i la gent es queixava, però ho vam solucionar i després les fotos quedaven millor. Al final vam recaptar 75 euros aproximadament.

A part del fotoreclam, l'institut de Tecnificació ha participat en la recaptació de diners per a la marató fent esmorzars solidaris, un campionat de futbol i un concurs de dibuix. Gràcies a l'alumnat i al professorat de l'institut, hem pogut recaptar 702,20 euros. Gràcies a tots per participar.

Mireia Albiol i Clàudia Monserrat, 1r A

XARRADES D'EXALUMNES

Al febrer ens va visitar el nostre antic alumne, Carlos Tercero, ara a la facultat, qui va oferir una xerrada molt didàctica als nostres estudiants de 3r i 4t ESO, a fi de motivar-los en el seu aprenentatge i formació, i explicar-los la importància de tenir criteri personal a l'hora de fer la seua tria acadèmica.

Carlos els va explicar algunes peculiaritats, que els van cridar molt l'atenció, sobre els seus estudis universitaris actuals, el Grau d'Estudis Asiàtics de la Universitat Autònoma de Barcelona.

D'altra banda, alumnes de 2n de bat del curs passat, van aprofitar la setmana que tenien lliure en febrer per a explicar a l'alumnat de segon de batxillerat la seua experiència a la universitat.

Aquestes xarrades ja compten amb una llarga i sòlida tradició

Rimsha Shehzad, 3r B

SEGON D'ESO AL TEATRE

Els nostres estudiants de 1r i 2n ESO van assistir a la representació teatral de l'obra *L'illa del tresor*, que va tenir lloc a l'auditori Felip Pedrell de Tortosa el dia 1 de febrer. Es tracta de l'adaptació de la novel·la de Robert Louis Stevenson, un clàssic de la novel·la d'aventures. El protagonista és Jim Hawkins, un noi que ajudava els seus pares portant una fonda. Un dia hi va aparèixer un vell capità addicte al rom, el pirata Flint, que moriria unes hores més tard. Aleshores el noi es queda amb totes les seues pertinences, entre elles el mapa del tresor i... Si voleu saber més de la història, haureu de llegir el llibre o anar al teatre.

Marc Cortés Lor, 1r A

VISITES A L'EXPO DE LA FILA

Alumnes de 3r B i 4t B d'ESO, acompanyats, per Míriam Soler i Miquel Àngel Llorenç, van tindre l'oportunitat de visitar al Museu de les Terres de l'Ebre l'exposició sobre el centenari de la Unió Filharmònica. El contingut estava distribuït en cinc apartats que contenien tota la informació que es volia mostrar. En el primer hi havia els noms de tots els socis i els directors de l'orquestra; en el segon es mostraven els uniformes/vestits que van portar alguns integrants de la banda; en el tercer àmbit es podien veure imatges fetes des del primer dia fins a l'actualitat de les actuacions de la Fila i també es mostraven fotos de la construcció de la Fila; el 4t espai era més visual, ja que es tractava d'una instal·lació al·legòrica de la Societat en la Guerra Civil, amb el fons cobert de terra, sorra i arròs, amb els noms dels socis, per sobre dels quals hi sortia un fil, que recorria un camí per la cinquena secció (dedicada a l'escola de música de la Fila) fins al la sortida de l'exposició que acabava amb una escultura esfèrica amb paraules emblemàtiques per a l'entitat.

Rimsha Shehzad, 3r B

Vegeu l'exterior

CBE Twist Jesús

Indicacions Desa

Escola de dansa a Jesús

Adreça: Plaça 22 de Març, 43590 Jesús, Tarragona
 Horari: Tancat · Obre a les 17:00
 Telèfon: 636 92 55 78

L'AULA OBERTA I LA MÀGIA

Estudiants de l'Aula Oberta, acompanyats per la seua tutora Irene Cunillera, van visitar una

exposició d'art contemporani on set artistes exploren el fenomen de la màgia a partir de les circumstàncies que l'envolten i la predisposició del públic.

Les obres de l'exposició ens ofereixen les circumstàncies però la màgia tan sols esdevindrà quan entrem nosaltres amb el nostre desig, desig de creure.

A més, van gaudir de "Tinc el meu desig", que és una acció paral·lela a l'exposició. Van poder conèixer, per mitjà de l'experiència, com es desencadena el procés de creació del projecte.

esportistes

CROS

Adam Maijó, de 1r de batxillerat, va obtenir la medalla d'or en el Gran Premi Català de Cros. A més a més els set primers classificats en el Gran Premi Català van ser seleccionats per competir al 65è "Cros Internacional Juan Muguerza" d'Eigòibar. En les categories absolutes d'aquesta prova hi havia la presència de destacats atletes estrangers i en la resta, els millors especialistes estatals. Va ser una prova dura no només pel recorregut, de 5.535 metres, sinó

per la intensa pluja que havia caigut la nit anterior que va deixar el recorregut enfangat, cosa que va exigir un major esforç als participants. Finalment, Adam Maijó va aconseguir el bronze en la categoria sub-18, amb un temps de 19:29. D'altra banda, també cal destacar l'actuació de Marina Freixa, que va competir en la mateixa categoria però de noies (amb un recorregut de 3.349 metres). Va arribar en dècima posició, amb un temps de 14:28.

Roger Lombos, 1r A

FONS

Adam Maijó es va penjar la medalla de plata en el Campionat d'Espanya de Fons en pista, que va coincidir amb el Trofeu Ibèric, que es va celebrar a la ciutat portuguesa de Braga. Hi competiren les categories absoluta, sub-23, sub-20 i sub-18. En la competició sub-18, Adam va fer els 5000 metres en 15:35:44.

Adam Maijó, de 1r de batxillerat, subcampionat d'Espanya de 5000 metres sub 18 en la prova disputada el passat 7 de març a Braga (Portugal).

Campionat d'Espanya de Cros CSD per centres escolars

El passat 21 de gener va tenir lloc el Campionat d'Espanya de Cros CSD (Consejo Superior de Deportes) per a centres escolars. La prova de referència va ser el "XXIII Cros de Leganès - XVII Campionat de Madrid de cros curt", en què els sis centres escolars inscrits van competir juntament amb la cursa cadet i van recórrer una distància de 3200 metres. El premi per al centre vencedor era la participació en el Campionat del Món escolar de cros, convocat per la ISF (Federació Internacional d'Esport Escolar) que es va celebrar a París, del 2 al 7 d'abril.

Els nostres atletes de mig fons i fons del nostre institut, becats per atletisme, van participar per primer cop en aquest campionat. L'equip ampostí el formaven Roy Piñol Molina, Adam Maijó Frigola, Pol Torrent, Arnau Padrosa, Edgar Valdepérez i Àxel Domínguez. Finalment no va poder ser. Malgrat la victòria individual d'Adam, els representants de Godella (València) van aconseguir la primera posició i ens van deixar en segon lloc, empatats a punts amb el representants de Tegueste (Canàries).

Ashley Cango, 1r B

XARRADA DE L'ESPORTISTA OLÍMPICA, AINA CID

El 22 de desembre ens va visitar l'esportista olímpica Aina Cid, per tal d'oferir una xarrada al nostre alumnat tecnificat que servís de cloenda al primer trimestre. Ens va explicar les dificultats que va tenir en els inicis de la seva carrera, quan una lesió va estar a punt d'impedir-li assistir a un campionat. Malgrat tot, ella mai va defallir i va continuar esforçant-se, tal com li deia el seu entrenador. Aquest esperit de lluita l'ha portat fins a aconseguir un diploma olímpic, en ocupar el sisè lloc en la final de Rio de Janeiro. Tot un exemple per als nostres esportistes.

Roger Jimbos, 1r A

PAU PELLISÉ, AL CAMPIONAT DEL MÓN DE BALL DE SALÓ A DUBAI

L'alumne Pau Pellisé, de 2n d'ESO, va participar en el Campionat del món de ball de saló, celebrat a Dubai del 7 al 12 de desembre. La competició constava de tres parts: els 10 balls, els llatins i l'estàndard. Amb la seva parella, Cristina Teba, va quedar el 13è, el 12è i l'11è, respectivament. Segons en Pau, es va sentir satisfet dels resultats que va obtenir i, també, de l'experiència d'haver pogut competir fora d'Espanya.

Alba Silva, 2n A

ANDREA GUERRERO, PROMESA DE L'HANDBOL

Andrea Guerrero, alumna de 2n d'ESO del nostre institut, va participar en el Campionat d'Espanya de Seleccions Autòniques d'handbol, celebrat a Galícia del 2 al 7 de gener de 2018. La nostra estudiant va jugar en la posició de central amb la Selecció Catalana. Va ser un torneig molt disputat i, després de jugar contra seleccions com Madrid, València, Euskadi, Navarra i Aragó, va arribar a la final, que es va disputar contra Castella-la Manxa, a la qual van guanyar de nou gols. Finalment van aconseguir la medalla d'or sense haver perdut cap partit. Segons Andrea, va ser una gran experiència al costat d'unes grans companyes i un molt bon cos tècnic.

Adrián Gualpa, 2n A

GIMNÀSTICA RÍTMICA

La nostra estudiant Emma Ruiz Toses, de 1r d'ESO A, ha quedat en segon lloc i, per tant, ha aconseguit la medalla de plata en les competicions de Sant Carles de la Ràpita i de l'Ametlla de Mar, tot representant el club de gimnàstica rítmica d'Amposta. També ha participat en d'altres competicions amb resultats diversos: va ser la quarta a Amposta i la sisena, a Alcanar.

Marc Cortés Lor, 1r A

Marc Cortés Lor

L'alumne de 1r d'ESO va aconseguir la primera posició en categoria júnior 1C 10 balls en IX trofeu Terres de Lleida, celebrat el dia 18 de març; la 2a posició en el Trofeu Iberica Dancesport a Cambrils, en categoria júnior 1C 10 balls; la 3a posició en el Trofeu Cambrils categoria júnior 1C 10 balls; la 9a posició en l'última Competició Internacional júnior i la 10a posició júnior llatins.

Adrià Morales, 1r A

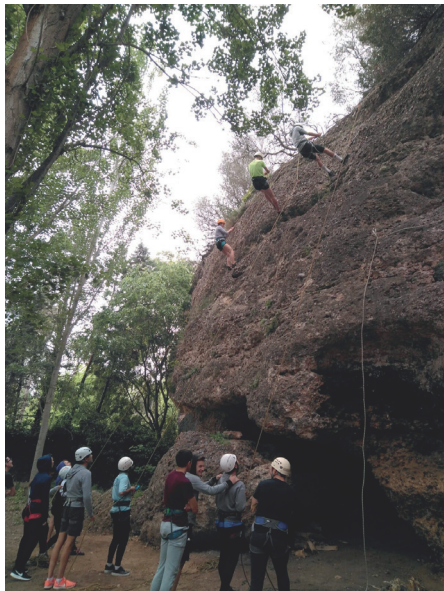

TAEKWONDO

El nostre estudiant Arnau Fumadó Ortiz de 2n ESO ha participat en la President's cup cadet de taekwondo, celebrat a Stuttgart (Alemanya). Després d'enfrontar-se contra Sèrbia guanyant 25-9, i a Grècia al punt d'or (12-12), va perdre 7-8 a semis en un ajustadíssim combat amb polèmica final, aconseguint la medalla de bronze, la qual cosa el classifica per a l'Europeu cadet que es celebrarà aquest estiu a Bulgària.

Arnau Fumadó va formar part de la selecció espanyola de taekwondo, en la competició per equips realitzada a Mònaco el cap de setmana del 13 al 15 d'abril. La selecció va quedar en tercer lloc i Arnau va guanyar tots els seus enfrontaments. Felicitats.

CAFEMN d'escalada

IOGA

Alumnes de 1r de batxillerat en una sessió de ioga organitzada pel departament d'educació física el passat 5 de febrer al gimnàs municipal.

CAFEMN de Raid

CAFEMN de BTT a Catí

Manifest del món de l'esport

Amb motiu del Dia Mundial per a l'eliminació de la violència envers les dones, celebrat el passat 25 de novembre del 2017, les entitats esportives es podien adherir al MANIFEST DEL MÓN DE L'ESPORT 2017, dins les actuacions emmarcades en

el "Programa Dones i Esports". Les entitats que es van adherir van ser instituts, ajuntaments, escoles, clubs d'esport, poliesportius i molts més. Entre el 13 i el 30 de novembre, havien de llegir el manifest abans d'iniciar la classe, l'ac-

tivitat, la competició o l'entrenament, en activitats físicoesportives d'àmbit escolar, federat o universitari, de competició o de lleure. L'acció podia completar-se amb el repartiment de petits llaços liles a esportistes participants i persones assistents. També podia difondre's l'adhesió a través de cartells, fullets, avatars i xarxes socials, utilitzant les etiquetes de la campanya i les etiquetes #jotambe, #esportcat i #25N. L'objectiu de la campanya era que molta gent se sumés a la iniciativa de moltes dones que, amb coratge i valentia, han fet un pas endavant i s'han atrevit a denunciar públicament la violència de gènere, també en el món de l'esport.

Marc Cortès fot. 1r A

L'ÈXIT D'ÈDGAR NOLLA

Èdgar Nolla està vivint un any ple d'èxits en el seu debut en la categoria sub 18 en l'especialitat de salt de perxa. Va acabar l'any com a cadet sent doble campió d'Espanya, lloc que va aconseguir en pista coberta (Antequera) i a l'aire lliure (Múrcia). A més a més, hem de sumar els excel·lents resultats obtinguts el 4 de desembre, a Bompas (França), on va guanyar la seva exigent prova amb una marca de 4,50 m, millor marca personal i marca mínima per als Campionats d'Espanya sub 18. I encara més, el 13 de desembre, en un control d'absoluts disputat a Sabadell, el nostre jove saltador va aconseguir una marca

de 4,70 m, que va significar un nou rècord personal i l'obtenció de la mínima exigida per participar als Campionats d'Europa Juvenils, que se celebraran a Győr (Hongria) aquest proper estiu. Per si això fos poc, el nostre estudiant també va participar en la prova de 60 metres llisos. Va fer un registre de 7.30 segons, marca mínima per als Estats sub 18 de pista coberta. D'una banda, Èdgar està esforçant-se per tal de ser present en el campionats de Catalunya i d'Espanya i, si tot va bé, en el d'Europa de salt de perxa. Però, de l'altra, tampoc descarta participar en la prova dels 60 metres llisos.

Jamara Balada, 3r B

EBRE CHALLENGE

Ferran Gisbert i Altea Llorenç, de 1r i 2n de batxillerat.

Alumnes del nostre centre, acompanyats pels professors Raül Prats i Irene Cunillera va participar en el taller creatiu anomenat Ebre challenge organitzat per l'Institut de l'Ebre. Els/les participants s'agruparen en equips d'unes 10 persones per treballar conjuntament i crear idees sobre un repte que van saber el mateix dia del taller. El repte estava relacionat amb la joventut i les Terres de l'Ebre i girava al voltant de l'esport, turisme i cultura. L'objectiu era aplicar diferents tècniques creatives per trobar solucions a algun problema real segons les seues experiències personals.

LES ESCOLES A L'ITEC

Com cada any, al final del segon trimestre, l'Institut de Tecnificació va obrir les seues portes per tal que els alumnes de 6è de les escoles de la nostra ciutat (Soriano Montagut, Miquel Granell, Consol Ferré i Agustí Barberà) ens coneguessen millor just abans de l'inici del període de preinscripció.

Els vam mostrar les aules, la sala de professors, els laboratoris, les aules específiques (d'idiomes, de música, de plàstica i de tecnologia), el pati, les escales d'emergència, l'espai que coneixem com a mur i tot allò que els alumnes havíem penjat, els departaments, la consergeria, els despatxos de direcció, la biblioteca... Als laboratoris de biologia i de física i química van veure com seran les pràctiques que realitzaran. A l'aula de tecnologia, els vam ensenyar un cotxe aeropropulsat, una impressora en 3D i vam fer una foto de 360 graus.

Per acabar aquest itinerari, l'alumnat de dansa els van dedicar un ball. Tot seguit els vam oferir un berenar ben saludable. Com a cloenda, després del berenar, alumnes voluntaris van ensenyar als nostres visitants alguns dels esports que es practiquen a l'Institut.

Ashley Cango, 1r B

NATACIÓ

Del 26 al 28 de gener es va celebrar el campionat de Catalunya Absolut-Júnior "Open" a Terrassa, en el qual van participar dos nadadors del nostre centre, David Bermejo, de 2n Batx i Dani Fibla, de 4t ESO.

Dani va participar en les proves de 50 i 100 metres esquena en què va quedar classificat el 40 i 50, respectivament, en categoria absoluta.

David va participar en 7 proves diferents, 50 metres esquena, 50 i 200 metres braça, 50, 100 i 200 metres papallona, i 200 metres estils, i va aconseguir la millor marca personal en els 50 metres esquena, dos ors en 50 i 100 metres papallona i una plata en els 50 metres braça.

Per altra banda David va competir en el Campionat d'Espanya per comunitats autònomes celebrat a Oviedo a les piscines Parque del Oeste. Va nadar en les proves de 50 metres lliures, 100 metres braça i 100 metres papallona, en què va aconseguir apropar-se a les seues millors marques i, a més a més, una medalla de bronze als 50 metres lliures. En la classificació general la comunitat guanyadora ha estat Catalunya, tant en categoria infantil com júnior.

Pau Rosselló

Pau Rosselló, alumne de 2n d'ESO, va participar en el Campionat de Catalunya de Natació, celebrat a Manresa els dies 24 i 25 de febrer. Competia en la categoria d'alevins. Pau va millorar les seues marques personals.

Paula Zaragoza, 2n A

David Bermejo

Joan Sanz Ardit

El passat 21 de gener de 2018, Joan Sanz Ardit, de 1r ESO A, va prendre part en una competició de natació que va tenir lloc a Alcanar. Hi van assistir equips de la Sénia, la Fanecada, Sant Carles de la Ràpita i el C.N. Agustí Barberà. El nostre alumne va quedar primer en els 100 metres esquena i crol.

Albert Martinez, 3r ESO A
Roger Jimbos, 1r ESO A

ESGRIMA

OR

El dissabte dia 20 de gener es va disputar a Vitoria-Gasteiz el *Torneig Alfonso El Sabio*, dintre del circuit de Torneig Nacional de Rànquing Junior de la Federación Española de Esgrima. A la prova masculina van participar un total de 118 tiradors menors de 20 anys, procedents de tots els clubs espanyols, així com tiradors argentins i xilens. En aquesta competició el nostre estudiant i esportista de 2n de Batx, Gerard Gonell Tomàs, de la Sala Esgrima Amposta, es va endur la medalla d'or.

Mireia Albiol, 1r A

PLATA

Paula Vidal, de 4t d'ESO ha aconseguit una merescuda medalla de plata en la competició d'esgrima absoluta femenina celebrada a Barcelona el 4 de febrer.

REM

L'alumna Paula Arques de 1r de BAT E quedà 1a de la Final B, al Trial de Primavera (prova que dona accés a la selecció espanyola), per això accedí a la concentració de Setmana Santa (Sevilla) amb l'Equip Nacional Juvenil.

Les alumnes Laura Fibla (4t Eso) i Anastasia Zakarova (3r Eso) van quedar en tercera posició al Trial de Primavera.

ESPORT I EMOCIONS

conferència:

L'Institut de Tecnificació d'Ampostà i el Campus Extens de la URV a Ampostà, es complauen a convidar-vos a la conferència.

"La rehabilitació emocional a l'esport" a càrrec de Fernando José Revillas, psicòleg de l'esport i psicòleg General Sanitari, membre de la Junta de Psicologia, Catalana de Psicologia de l'Esport (ACPE), membre de la Junta de l'Associació Catalana de Centres Mèdics (ASCROME) i membre cofundador de Psicoport.

L'acte tindrà lloc el proper dia 30 de gener a les 18h a l'aula 01 de l'Institut de Tecnificació d'Ampostà.

Ampostà, gener de 2018.

El dimarts 30 de gener, Fernando Revillas, psicòleg de l'Esport, va oferir una conferència a l'alumnat de 1r AAFE, amb el títol de "La rehabilitació emocional a l'esport". Aquesta xarrada va ser organitzada per l'Institut de Tecnificació i el Campus Extens de la URV. A més, Fernando Revillas és psicòleg General Sanitari, membre de la Junta d'Associació Catalana de Psicologia de l'Esport (ACPE), membre de la junta de l'Associació de Centres Mèdics (ASCROME) i membre cofundador de Psicoport (Servei de Psicologia aplicada a l'Esport).

Roger Jimbos, 1r A i Albert Martinez, 3r A

ATLETISME

La nostra estudiant de 2n de Batxillerat, esportista d'atletisme, Natàlia Bonet, va aconseguir la medalla de bronze en atletisme, al Campionat de Catalunya. Moltes felicitats!!!

PONÈNCIA DE MAX GRAU

II Jornada de Qualitat i Esport

El 12 d'abril de 2018 el cap d'estudis adjunt de l'Institut de Tecnificació, Max Grau, va presentar una ponència sobre els ensenyaments esportius al nostre territori, en el marc de la II Jornada de Qualitat i Esport dels Ensenyaments Esportius. El títol de la ponència era: "Preparació per a la prova i els ensenyaments esportius de Salvament i Socorrisme de l'alumnat de 4t d'ESO a les Terres de l'Ebre – Ens preparem per al Salvament i Socorrisme". L'objectiu d'aquesta jornada, que va tenir lloc a les instal·lacions del Consell Català de l'Esport a Esplugues de Llobregat, és compartir les estratègies pedagògiques i donar a conèixer les experiències que es fan en els centres per tal d'innovar i millorar la qualitat dels ensenyaments esportius.

Adrià Morales, 1r A

Temps al temps

Quan la vaig conèixer, l'últim que pensava que passaria era el que realment va acabar passant.

Odiava els dilluns, i encara més el treball. Ben bé no era que odiés els dilluns, sinó tot el que els conformava. Odiava llevar-me prompte, anar al cafè de la cantonada i adonar-me que estava cremant, i esperar que es refredés. Odiava els coloms que em miraven amb ulls clucs esperant una miserable molla de pa. Odiava sortir de la cafeteria amb un gust amarg de matí, sense tindre temps de rentar-me les dents. Odiava què eren els dilluns, abans de conèixer-la.

Si m'hagueren preguntat què era l'amor mentre sortia del cafè aquell matí, hagués dit qualsevol bogeria i si m'hagueren respost que ella, hagués pensat que encara era una bogeria més gran.

Però vaig alçar el cap, potser perquè el periòdic em pareixia massa depriment aquell dia, o potser per no entropessar amb cap colom i la vaig veure.

No formava part de la massa de gent que passejava amb presses pels carrers de Barcelona. Era com si ni tan sols fos una persona, sinó una llum, part del paisatge que et quedes observant els diumenges a la tarda, esperant que mai acaben.

El context era senzill, una dona asseguda en un banc, menjant pipes pelades, amb la mirada fixa als seus peus, com si esperés alguna cosa que no acabava d'ocórrer. Era dilluns, i potser per això no em vaig atrevir a dir-li res. No volia trencar l'harmonia del paisatge que estava observant. Finalment, vaig seguir recte com si sabés on estava anant, com si el que feia tingués sentit, sense deixar de mirar el periòdic catastròfic d'aquell dilluns.

El dia, per primera vegada en molt de temps, se'm va fer curt, inexistent, i encara que no vaig voler dormir per a exprèmer-lo al màxim, van anar passant les hores...i ja era dimarts. No em podia llevar la imatge d'aquella dona menjant acuradament unes pipes, pelades! Qui penja pipes pelades? Hauria de ser pecat, però, a partir d'aquell moment, no em va parèixer tan amarg el cafè de la cafeteria que feia cantonada, ni els ulls clucs dels coloms em semblaven ridículs. Ja no em pareixia tan trist el periòdic, i els matins es feien curts, mentre pensava en la dona, el banquet, els seus peus, les pipes i la seua llum.

Sense ser conscient del que feia ni del que exactament sentia, vaig anar cada dia de la setmana al mateix banc, a la mateixa hora, fins i tot vaig provar de posar-me la mateixa roba, fer els mateixos gestos i males cares que havia fet el passat dilluns, per coincidir, encara que fos de manera fortuïta, amb la dona que menjava pipes pelades.

No va ser, però, fins la tercera setmana, que la vaig veure a la mateixa cafeteria de la cantonada.

Vaig pensar a anar a parlar-li, però era com si el meu cos no reaccionés als moviments que intentava enviar al cervell. Finalment, es va acabar acostant ella.

Odiava els diumenges. Eren com si el pes de tota la setmana es tirés damunt de les últimes hores de sol d'aquells interminables dies.

Em passava la setmana esperant que arribés el dilluns, per poder tornar a començar de zero, per oblidar tot el que no havia arribat a fer, per allunyar-me de les responsabilitats anteriors i passar pàgina. Per a mi, els dilluns eren dies de llum. No obstant, aquell dilluns era trist, tenia la sensació, d'haver-me perdut alguna cosa, de no ser del tot conscient. Minuts més tard, em va trucar ma mare, entre plors i singlots, em digué que el pare havia mort en un accident de trànsit. Em vaig aixecar del llit, sense poder pronunciar cap paraula, vaig posar-me les sabates roges dels dilluns i un abric i vaig sortir al carrer, sense saber on anava, però amb passes decidides.

Vaig pensar, només pensava, que mai m'hagués imaginat que la mort d'una de les persones que més m'havien influenciat en la vida, no m'importava. Bé, no era exactament que no m'importés, sinó que no podia exterioritzar les emocions en forma de llàgrimes,

mes, com en les pel·lícules del cinema, com a una telenovel·la de la televisió, com ens diuen que hem de reaccionar quan estem davant d'una situació tabú. Caminant sobre les meues passes, vaig arribar a un quiosc situat a l'avinguda, on potser en un altre moment hagués passat sense assabentar-me de la seua existència. Però aquell dilluns, era diferent.

A poc a poc, vaig anar oblidant totes les experiències viscudes amb el pare, inconscient de la situació però conscient del que estava fent.

No recordava el seu nom, ni les arrugues que tenia davall dels ulls quan somreia. Sabia que havia format part de la meua vida, però ho vivia al marge d'aquesta, en tercera persona, sent espectadora de la meua pròpia pel·lícula.

-Vol alguna cosa? -de sobte em vaig assabentar que la quiosquera portava una bona estona preguntant-me si volia alguna cosa.

-Es troba bé?

-Pipes pelades. -sense saber el que deia i sense poder pronunciar cap altra paraula, vaig pagar amb un bitllet molt gran i vaig marxar.

Un banc, un miserable banc, era tot el record que em quedava de la infància viscuda amb el pare que, encara que no sabia què fèiem allà, sabia que era aquell banc. Em vaig assegurar i finalment, no vaig pensar en res més que les pipes i les meues sabates roges dels dilluns.

El temps passà, era un d'aquells dies que fa sol i plou al mateix temps. De sobte, vaig fixar-me entre tot i tots, en un home alt i prim que llegia el periòdic d'actualitat. Era gris. Semblava gris, sense acabar de ser-ho, com si tingués una llum pròpia que volia sortir o fugir. Em va fer molta enveja, ja que sempre m'havia

considerat una noia ximple i fàcil d'entendre. Envejava la complexitat de la seua expressió enfadada i esperançadora. Quan marxà, decidí seguir-lo. El vaig seguir fins a una impremta d'on hi va sortir fins a la nit, i vaig concloure que era el seu lloc de treball. Vaig tornar al banc cada dia de la setmana, menys els dilluns, ja que era el dia que dedicava plenament a mi. Esperava tornar a coincidir amb la seua singular expressió, però res.

Estava cansada, de tot el que estava vivint, que era res, dels dies tristos, dels coloms de la ciutat, del curs de la vida i el pas de les hores.

Sense voler-ho, després de moltes setmanes buscant a algú que sabia que no trobaria, el vaig veure, assegut a la cafeteria de la cantonada, prenent un cafè calent, amb una cara d'expressió amarga. Però, quan finalment coincidí amb els seus ulls, tot canvià. El vaig veure. Tenia la sensació que el coneixia de tota la vida, com si hagués viscut paral·lelament a mi, esperant el moment clau per poder-nos trobar, com una cita que mai es va dur a terme i caigué en l'oblit. Com quan no veus a algú des de fa molt temps i quan el veus, recordes tot el que l'has estimat.

No em van caldre paraules, ni gestos; senzillament, vaig sentir que era el que havia de fer. Ens vam abraçar i vam plorar. Vam plorar al marge de tot, perquè ho necessitàvem. Com si les hores no foren hores, com si el temps es parés, vam intercanviar-nos la vida, les emocions acumulades, vaig entendre, finalment, què era la felicitat que tant havia estat buscant cada dilluns, en un dia trist i gris.

Helena Belda Àvila

Il·lustració: Júlia Krukonis

Un dia qualsevol, a la matinada

Sense la prudència de qui es creu poc encertat, afirmo que en la meua vida he conegut gent diversa i de molts tipus. Encara que la gent que conec no representa ni la meitat de la que m'agradaria, i això no seria ni la meitat del que la meitat d'ells mereixen, només coneixent-los fins a la meitat del seu rerefons psicològic. Si bé he tingut l'oportunitat de conèixer molta gent, sempre hi ha aquella persona o grup de persones que romanen en el teu cervell. Aquelles que piquen el cervell constantment amb records i anhels, com un pica-soques frenètic.

Aquí us parlaré d'una persona amb un caràcter excepcional, una persona capaç de desfer els cors més gelats de l'Europa de l'est. Tanmateix, no tots els secrets seran revelats aquí, i a aquesta persona l'anomenarem ρ . En aquest sentit, sou lliures d'extreure les vostres conclusions.

Certament, tot començava un dia qualsevol, a la matinada quan, en superar el cansament d'un dur dia de treball, accedeixo a trobar-me amb uns amics i disposar de la seua companyia. Tot i això, en aquella informal reunió hi ha alguna cosa que em fa sentir incòmode, i més tard, petit i desolat. Allí hi ha una persona que jo no conec, si més no això penso jo. El seu rostre, blanc com la neu més pura en la nit més nevada en la cota més alta dels Pirineus, contrasta màgicament amb la foscor del cel i de la seua roba. És com el cel entre dos inferns. El seu pèl, per contra, és indecís respecte a quin color prefereix, en les arrels és més fosc i va esdevenint clar a mesura que arriba al final de la seua extensió. Tot plegat sembla una història, plena d'optimisme i esperança, que em xiuxiueja a cau d'orella que, si jo vull, hi haurà un final clar, només cal seguir el fil de la vida.

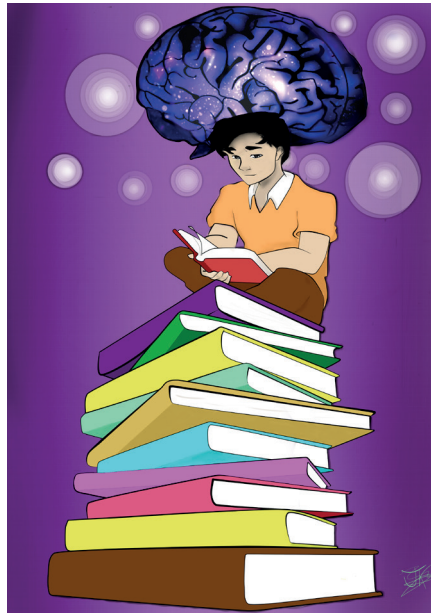
Respecte a la resta del cos, resulta difícil fer una descripció en detall, ja que, com a bona habitant dels Pirineus, duu diverses capes de roba que no deixen endevinar d'una forma exacta la fesomia del seu cos. Tot i així, jo arribo a deduir que es tracta d'una esvelta figura, digna d'elogis i poesies, com els meus ulls no han vist en sa curta vida. Tot i la impressió que em transmet el seu aspecte superficial, soc conscient que el mar no serveix per a res si només és bella la seua superfície, de la mateixa manera que la punta d'un iceberg només ens mostra la petita part, visible per a tothom. Així doncs, em decideixo a intentar de desxifrar si, realment es tracta d'un iceberg per a descobrir, i amb el qual prefereixo no col·lidir, o bé és només un altre tros de gel, navegant sense rumb en un oceà de mediocritat, portat pels corrents socials, basats en aparences, felicitats fingides i predilecció per ensenyar de forma exagerada els seus sentiments a un món que, lluny de preocupar-se per això, preferirà ridiculitzar aquells que així ho facin, en formidables demostracions d'hipocresia, ja que ells seran els primers a fer el mateix.

Tenint en compte, que no dispo de cap Mètode per a conèixer la ment humana o quelcom paregut, em decideixo a revelar la conversa que ens inclou, a ρ i a mi. Aquest diàleg no és digne de menció degut a la seua banalitat i la manca de profunditat dels temes tractats. Finalment, el meu amic m'advertí de la seua complexitat psicològica, encara que jo li vaig traure importància a les paraules expressant la meua preferència per aquest tipus de persones, de ben segur més desafiant. Des d'aquí vull fer arribar el meu immens agraïment a aquesta persona, gràcies a la qual estic explicant aquesta història, ja que m'ha permès conèixer el subjecte de gran part de les reflexions que tenen lloc en aquest text.

A mesura que avançava la conversació, el que em vaig trobar fou, com suposava, una naturalesa psíquica enrevessada, imprevisible però, sobretot, divertida. Per a mi es tracta d'una bomba amb material explosiu infinit i totalment atzarosa. Això, amena-

ça de trencar-me tots i cadascun dels esquemes de què disposava en la meua humil experiència. Jo, acostumat a la predicibilitat de la gent en general, seguint certs senzills patrons de comportament, i tot i això amb una minsa capacitat de reflexió, veia com el que tenia davant trencava les barreres del que coneixia. Encuriósit per això, vaig decidir indagar més en experiències, ideologies, maneres de pensar d'aquesta ment per descobrir. Així, arribí a la conclusió que, efectivament, una ment tan complicada, només pot sorgir d'una vida turbulenta, plena d'incerteses, descensos, que justament contrasta amb el seu caràcter jovial, que et desarma fàcilment amb l'arma de la simpatia. Per a no deixar lloc a confusions, vull aclarir que una vida com la d'ella no és una vida dramàtica, d'aquelles que solem veure per als protagonistes d'algunes pel·lícules, que llueixen un excés de catastrofisme indigne per al realisme d'aquestes produccions. Simplement em refereixo a una vida amb més problemes dels que normalment la realitat ens té acostumats.

Obviant detalls innecessaris, aquella reunió, com tot, va tenir un final. Per sort vaig poder aprofundir més

en l'ànima d'aquell ésser, la maldat del qual brillava per la seua absència. Tot i això, em vaig sentir com si al llibre "Viatge al centre de la Terra", hagués arribat al fons de la fossa de les Mariannes. Resumint, sensació d'haver fet un avenç, però residia en mi una frustració i inquietud que necessitava traure'm de damunt.

Seguidament, sol i en bon refugi, vaig començar a reflexionar sobre els fets ocorreguts en aquella peculiar matinada. Els interrogants s'arremolinaven al voltant de cadascun dels records que lluitaven per organitzar-se i ordenar-se en la meua ment. Després d'una estona de reflexió vaig decidir que havia d'aconseguir aquest Mètode per a entendre la ment humana. Si aquest realment existia, em podria assegurar de resoldre un dels enigmes més grans que jo recordava haver sofert en la meua pell. La resolució i coneixença de la vertadera personalitat de ρ prometia ser un motiu d'insomni per a mi en els pròxims dies si no n'aconseguia treure l'aigua clara. De fet, sentia com si això fos alguna cosa personal, que em pertocava a mi resoldre-ho, aquella persona estava feta per mi, i perquè jo la desxifrés. Tenia la sensació que qualsevol altra persona que ho intentés, seria un simple vagabund a la deriva sense saber què fer, què preguntar ni com obrar. Per circumstàncies que obviaré, creia que només jo tenia els coneixements. Per què? Perquè, com he inferit anteriorment, aquella persona ja la coneixia.

Lendemà, després de només haver aconseguit dormir un parell d'hores, em vaig despertar brusca-ment. Havent-me vestit, vaig sortir veloçment de

casa i vaig decidir-me a recórrer totes les llibreries que hi ha al meu poble. En cada llibreria que anava, la pregunta era la mateixa: Que teniu el Mètode per a entendre la ment humana? La resposta dels llibreters o llibreteres, era diferent en cada cas, però sempre em duia a la mateixa conclusió. "No, i no el trobaràs enlloc, el van retirar del mercat només sortir", era la resposta més recurrent. Exasperat pel fracàs de la recerca, vaig enfilat el camí de tornada a casa. A mig camí, passant per davant l'hospital, se'm va encendre la bombeta, vaig recordar que ma mare coneixia un distribuïdor d'una editorial de llibres el qual, si bé feia uns anys que estava jubilat, era un entès en la matèria i potser em podria donar un cop de mà.

Quan vaig arribar a la botiga, tan atrotinada com la recordava, vaig trucar al vidre d'aquesta amb l'esperança que, per fortuna, el distribuïdor es trobés allí. Després de cinc segons de tensió, vaig sentir uns passos i seguidament es va obrir. L'home estava exactament com el recordava de feia uns anys. Em va saludar efusivament degut al temps que feia que no sabia res de mi, i em va invitar a passar sense saber el motiu de la meua visita. En formular-li la pregunta que constituïa el motiu de la conversació, la seua mirada es va tornar més ombrívola i em va negar amb el cap. Segons ell, aquest llibre va suposar només problemes, va arribar a provocar guerres i vertaderes desgràcies entre humans. Per això va ser prohibit i censurat. Tot i això, em va dir, posseeixo l'únic llibre de la col·lecció que no va ser censurat: El mètode per a entendre la pròpia ment.

El títol em resultava verdaderament atractiu, potser per la similitud amb el títol del primerament anhelat llibre. Havent acceptat de bon grat l'oferta, i amb l'agraïment al cor cap a l'ancià, em vaig dirigir a grans passes a la meua residència, amb unes ganes creixents de començar la lectura i poder entendre la meua ment. En arribar, vaig començar a devorar aquelles pàgines. No sé quant temps va passar, només sé que es va fer de nit una vegada i de dia una altra. Una vegada acabat el llibre, no tenia cap indici de son, i vaig llegir l'última frase de l'apèndix: "Ara que entens la teva ment, podràs entendre qualsevol altra, només cal que busquis en la pròpia".

Em vaig quedar mirant el sostre, atònit per la veracitat de l'afirmació, i sent conscient que no necessitava cap mètode per a entendre la ment humana, sinó només la meua. Vaig decidir buscar la solució del comportament de ρ i el perquè em resultava familiar d'aquesta manera tan propera. Fent un viatge per la meua psique, i assimilant tota la informació que m'havia proveït el llibre, vaig arribar a un punt on tot va confluïr. Vaig veure la seva cara en un altre context. Sí, era ella!!

Records d'una forta amistat del passat, trencada per la distància física, van sortir a la llum, des de la foscor de l'oblit i van il·luminar de respostes tots els interrogants. Ja ho sabia, aquella persona que jo creia no conèixer havia estat íntimament relacionada amb aquella amistat. Ara tot quadrava, la manera com els factors de caràcter d'ells dos presentaven tan òbvies similituds em feia sentir estúpid. Com no ho havia vist abans? Les mateixes mirades en entendre una broma, les mateixes reaccions infantils en veure quelcom que no li agrada, les mateixes aficions, el mateix tipus de maduresa intel·lectual.

Si, n'estava segur, ρ era el reflex d'una amistat que ara estic segur que no oblidaré, una persona que coneixia tan bé com el palmell de la mà, ara arraconada per l'arbitrarietat de la memòria selectiva en un racó desolat dels records. Vaig prometre'm a mi mateix que mai tornaria a oblidar algú així com així, i vaig agrair en silenci l'oportunitat que se m'havia donat per a millorar com a persona.

Vaig sortir de casa, disposat a aplicar tot l'aprens a la vida real.

Pau Zaera
Il·lustració: *Júlia Keukonis*

Edif Tnof

Al llarg de la meua vida, m'he creuat amb moltes persones, de la majoria de les quals ja ni m'en recordo. D'altra banda estan els personatges; ells són persones que tenen un distintiu en la seua forma de ser que els fa especials. Un d'aquests personatges (i segurament el més notable) és Ledef Tnof. Fa uns sis o set anys que el conec i encara ara no em deixa de sorprendre amb la seua conducta.

Ell és el meu mestre d'esgrima. A grans trets, se'l podria definir com un home molt disciplinat, amb valors personals únics, carismàtic i amb un gran coneixement de tot el que té a veure amb l'art. Però com que la perfecció no existeix, també té algunes mancances que el fan un tant ronyós. Per exemple, tot i que tingui molt de saber i et pugui ensenyar moltes coses, trobes mancaça d'algunes d'elles en la seua pròpia forma d'actuar i si és carismàtic és per les seues mitges veritats. Si alguna vegada t'has de discutir amb ell, millor que et guardes l'opinió per a algú a qui li interessi; ell simplement canviarà de tema, et retraurà alguna cosa i pensarà que ha guanyat la discussió. I és que, certament, no conec cap persona tan tossuda com ell.

Però no vull que sembli que l'estic menyspreant o qualsevol cosa pareguda. Simplement estic explicant com és i la meua visió sobre ell, per tal que el lector compregui els fets que més endavant narraré.

Es podria dir que la relació d'amistat amb Ledef és més aviat agrejolça, ja que quan està d'humor i li sembla bé et parlarà amb tal to que paregui que sou amics de l'ànima des de sempre, tot afalagant-te i explicant pas per pas algunes correccions pel que fa l'execució d'alguna coordinació. En canvi, quan un detecta que el seu comportament és un tant agressiu, és millor optar per la via segura i evitar-lo a tota costa.

Un cop havent introduït tant el meu mestre com el seus punts forts, les seues carències i el meu punt de

vista sobre ell, és hora de relatar el succés que dona sentit a tota aquesta explicació. I és que tenim a una persona com ell, cada dia és diferent.

Un cap de setmana bastant llunyà em disposava a anar a una competició a nivell espanyol. Per aquell temps em produïa molta ansietat el fet de competir, encara que ha sigut aquest mateix fet el que ha format el meu caràcter a través dels anys. El cas és que l'acte es feia a Valladolid i, a causa de la gasiveria del mestre, em vaig veure obligat a pujar a un cotxe amb ell per tal de fer un viatge d'unes set hores sense parar. Un no sap el què és jugar-se la vida literalment a cada corba si no puja a un cotxe conduït per Ledef. I és que es va donar l'ocasió que hi havia dos camions l'un darrere de l'altre. Tal va ser la perspicàcia de Ledef que va decidir avançar-los just abans d'arribar a un revolt. I, conseqüentment, vam ser sorpresos per un camió que anava en direcció contrària a la nostra. Afortunadament, gràcies a la seua ràpida reacció vam frenar en sec i amb un cop de volant ens vam reincorporar al nostre carril. Però el millor del

cotxe no és el que passa, sinó el que es diu, però aquí no hi entraré, ja «el que es diu al cotxe, no surt del cotxe» (però el lector ja es pot imaginar quins xous es poden arribar a muntar). Així doncs vam arribar a la nostra destinació sans i estalvis, encara que amb el cul una mica fet malbé.

Havent aparcat a l'aparcament de l'hotel, pujàvem per les escales (sempre per les escales, mai l'ascensor; és tradició...) fins a la nostra habitació. Un cop allí vam deixar les nostres pertinences i ens vam dirigir al Tagliatella més proper. Com sempre que anàvem a competir era obligatori menjar o un plat de pasta o una pizza, i, com sempre, jo optava per la pasta farcida. Un cop ens havíem afartat fins més no poder, ens vam dirigir de volta a l'hotel i allí (com Ledef sempre feia) ens donava una explicació breu sobre què treballar l'endemà a la competició, afegint així un extra en nervis i angoixa. Ja era hora de dormir i tots vam anar a les respectives habitacions, on passàvem l'estona comprovant material, mirant el mòbil o la televisió fins que als volts de les onze ja era hora de dormir; vam apagar el llum i la foscor em va induir el son.

Al matí no em vaig despertar exactament de bon humor. El fet de ser despertat d'un son plaent per una alarma que va sonar a les sis de la matinada, amb l'afegit de tornar a la realitat de la situació de la competició, feia que els matins fossin una de les pitjors etapes de tot el dia. Tot i això, res em pot llevar la meua tradició d'aixecar-me un quart després de despertar-me. Un cop m'havia alçat, em vaig canviar ràpidament, vaig preparar totes les meues coses i amb el temps sobrant em vaig preparar mentalment per la jornada que m'esperava. Quan va ser l'hora que vam acordar la nit anterior per sortir de l'habitació, ens vam reunir amb la resta, caminant forçadament per totes les bosses i saques, però sobretot pel cansament i, tots plegats, vam anar a esmorzar. En haver acabat vam sortir de l'hotel cap al cotxe, el qual tenia una

temperatura interior que canviava bruscament amb la temperatura de l'hotel i feia que se m'aguditzessin el sentits a causa de la fredor intensa que sentia. De camí a la competició Ledef va parlar de quatre coses que volia que ens fixéssim per als combats.

Després de mitja hora que hi havia de l'hotel al lloc de la competició vam arribar i tan bon punt ho vam fer ja estàvem deixant les saques i les altres pertinences a una banda i ens vam ficar a descansar estirats, ja que cap de nosaltres no tenia el més mínim interès a estressar-se abans d'hora. Però quan ja faltaven trenta minuts ens vam espavilar a escalfar i tirar una mica abans de la «poule».

El resultat exacte d'aquesta més incert, però pel que ve al cas no ho vaig fer ni bé ni malament, simplement vaig passar a les directes. El que sí que recordo és que Ledef estava arbitrant i per tant no podia estar per nosaltres. La meua sort, però, va acabar a la següent ronda. El mestre ja no arbitrava, sinó que estava darrere meu. Anteriorment, ja he dit al lector com el seu humor podia tenir dies bons i dolents. Aquell, pel que recordo, va ser un dels pitjors. Encara que vaig començar el combat amb bon peu, a causa d'una petita remuntada del contrincant (dos o tres tocats) Ledef es va ficar com una moto, tot escridassant-me i recordant-se dels meus avantpassats, vaja... Inicialment el marcador m'era prou favorable, fins i tot després dels tocats en contra, però amb la poca personalitat que tenia llavors la meua moral anava per terra. Finalment vaig perdre el combat. Curiosament, i per sorpresa meua, ell no em va dir res; estava bastant enfadat. Va acabar la competició i ens vam dirigir de tornada cap a Amposta.

Estàvem dalt del cotxe i teníem set hores de viatge. Al principi simplement va fer un resum del que pensava i volia dir-nos del que ell havia vist a la competició, però a mi no em va dir res, cosa que em va plaire bastant, considerant què havia dit abans. Aleshores tots ens vam ficar el auriculars per escoltar música, com sempre fem per tal de no fer tan avorrit el viatge. De sobte ell em va fer senyals perquè em llevés els auriculars. Temia que em cagués la bronca més gran de la història, però en contra del que anticipava, va començar parlant amb un to suau i descansat.

Començà parlant de com hi ha diverses intel·ligències, que hi ha la intel·ligència lògica, musical... però tot i que jo demostrava tenir gran capacitat d'enraonament em faltava no pensar, simplement no pensar. El seu plantejament passava pel meu excés de preocupació, amb la qual cosa li vaig donar tota la raó. Llavors, i com és normal en ell, em va il·lustrar del que pretenia dir a través de contes, que acabaven sempre en una moralitat.

Em va contar la història d'un samurai que caminava per la muntanya, i que de sobte es va trobar rodejat de llops. El samurai, però, no es va sobresaltar. Contentint la seua temor, amb la mà al mànec de l'espasa enfundada, va passar entre la manada de llops i cap no es va atrevir a atacar; sabien que el primer que saltés a mossegar-lo seria partit per la meitat per un moviment sec de l'home. Aquell home contenia els seus sentiments i la seua emoció de l'instant just per quan algun dels llops ataqués, ell el pogués matar ràpidament. El que em va explicar era que tothom tenim temor, dubte, ganes de guanyar, por a perdre, però no podem deixar mai que cap d'aquestes emocions es fiqui al nostre cap i que ens emboiri el pensament, el qual ha d'estar atent únicament a treballar tal com hem entrenat i no cometre cap error. Davant de l'adversitat heu de ser com aquell samurai: fermes envers la temor, concentrats en una sola cosa.

Des d'aquell dia vaig sentir com jo havia fet un pas endavant. No només pel que fa el meu art, l'esgrima, sinó també amb la construcció de la meua personalitat. I és que l'esgrima no es només un esport, sinó un art.

Emili Bonet Cervera
Il·lustració: Júlia Krukoni

Ball Robot

Ball Robot, és un a obra de Joan Oliver, també conegut com a Pere Quart (quan escriu poesia) i Jonàs (quan fa crítica). Formà part de l'ADB (Asso-

ciació Dramàtica de Barcelona) que fou un grup amateur de teatre que sorgí a meitat del segle XX.

Ball Robot fou escrita durant el franquisme, per tant estigué sotmesa a la censura de l'època.

Què fou la censura? La censura fou un estricta sistema per controlar la lliure llibertat d'expressió i representació de l'art durant el franquisme per tal de conservar els ideals tradicionals. Per exemple, pel que respecta al teatre, el català només es permetia per representar obres d'àmbit folklòric, és a dir amb finalitat lúdica i en absolut culta. En canvi, el castellà s'utilitzà per a la representació d'obres d'un àmbit culte i instructiu per al públic. Tot i això, ni en català ni en castellà s'hi podia criticar els fonaments tradicionals.

Tornant a l'obra... Ens situem al segle XX, a l'alta burgesia de Barcelona. És la història de 3 matrimonis que porten 10 anys casats i són tots 3 amics de tota la vida. Aparentment tenen vides d'ensomni: els homes tenen treballs de prestigi i hobbies com ara jugar golf; per la seua banda, les dones porten una vida molt tradicionalista en què les seues preocupacions són fer petar la xarrada i criar els fills amb l'ajuda, òbviament, de les criades. És a dir, realment no tenen cap preocupació que puguem considerar important.

Fins aquí tot correcte; ara ve quan Joan Oliver ens sorprèn... A mesura que l'obra avança descobrim que, degut a la monotonia de la vida matrimonial, les parelles han generat un amor idealitzat cap a altres persones del vincle d'amics, és a dir s'han enamorat dels marits/esposes dels seus amics. Però Oliver remarca que aquests amors no deixen de ser idealitzats, platònics... Per què? Fàcil, simplement perquè no han viscut amb aquests, no han dormit amb aquests, no els han vist dormir, anar al bany, etc.

L'acte final és explosiu... Per a commemorar el desè aniversari del casament dels amics, celebren un sopar. Panxes plenes, cava, cigars... L'alcohol puja al cap d'alguna de les protagonistes dient coses que potser són un poc atrevides... Com acabarà? Hauré de veure l'obra vosaltres mateixos, potser us emporteu una sorpresa...

Pep Rallo, 1r de Bat

El noi del pijama de ratlles

John Boyre va publicar aquesta novel·la l'any

2007 i va tenir un èxit immediat a nivell mundial. Bruno, el protagonista, és un nen alemany, el pare

Feliçment, jo soc una dona

Feliçment, *so* *una dona*, de Maria Aurèlia Capmany és una novel·la que abraça diferents gèneres. Principalment, és una novel·la de memòries, ja que la protagonista, Carola Milà, rep l'encàrrec de part d'un editor

d'explicar la seua vida. Com has arribat a ser el que ets. Per aquest motiu, també és una novel·la de creixement. La Carola creix amb la novel·la i va canviant progressivament. A més a més, és una novel·la històrica perquè molts dels fets que hi passen són verídics. I una novel·la social que tracta de les desigualtats socials de l'època com ara la diferència entre la burgesia i els obrers o els criats. Però sobretot això *Feliçment, jo soc una dona* és una novel·la feminista que reivindica el paper de la dona.

Penso que tothom l'hauria de llegir per tal de començar a adonar-se'n que les dones poden tenir "una intel·ligència masculina" (com diu un dels personatges del llibre que reproduceix un episodi autobiogràfic) i volem ser lliures coste el que coste.

Mar Fibla, 1r Bat

Calla, Càndida calla!

Autora: Maite Caranza

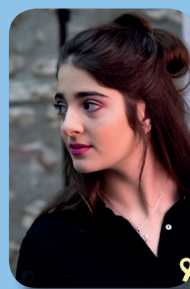
Editorial: Cruïlla

Pàgines: 200

Ens explica la història d'una adolescent, Càndida,

que ha acabat 3r d'ESO i està disposada a passar el millor estiu de la seua vida. Però els seus pares l'envien a ella i els dos germans a casa de l'àvia, que viu en petit poble del Penedès. Ella pensa que serà un lloc avorridíssim i ple de mosques, però el que no s'imagina és que li passaran un munt d'aventures. Per quedar bé davant les amigues de ciutat, s'inventa que s'ha integrat de seguida en la colla del poble i que, a més, surt amb Jan, el fill del farmacèutic. Quan aquestes li diuen que aniran a visitar-la al poble, s'haurà d'espavilar perquè tot allò que els ha contat sigui veritat o almenys ho sembli. Per tant, haurà d'aconseguir sortir amb en Jan, de qui, en realitat, està enamorada. Aquest és només l'inici d'un estiu que per a ella serà inoblidable.

Manel Margalef Riera, 2n A

L'església del mar

Autor: Ildefonso Falcones

Editorial: Rosa dels vents

Gènere literari: novel·la històrica

Any d'edició: 2006

Nombre de pàgines: 666

En la seua primera novel·la, l'autor se situa en la Barcelona medieval del segle XIV durant la construcció de la catedral de Santa Maria del Mar. Se centra en la vida de l'Arnau, el personatge principal, que viurà una sèrie d'aventures i desventures que el duran des del punt més alt fins al més profund de tots.

A mi, aquesta obra m'ha agradat molt, per la manera en què està escrita. L'autor utilitza noms d'oficis antics, com els bastaixos i t'obliga a informar-te si no saps el que van ser, així sempre aprens coses noves. Pel que fa al context històric, l'obra està perfectament ambientada. T'explica coses sobre la societat medieval del segle XIV, del panorama polític, com la mort d'un rei, els canvis que va fer el seu successor..., però sobretot la situació dels jueus. També m'han agradat molt les descripcions que fa de la catedral en construcció. I com descriu l'evolució del personatge durant les diferents etapes de la seva vida.

El que menys m'ha agradat de la novel·la és la mort d'un dels personatges o el que fet que, per ser medieval, ha incloure escenes no massa agradables. Recomano la novel·la, sobretot per la informació històrica que t'aporta i els girs inesperats que té. Quan l'acabes de llegir, t'adones de la quantitat de voltes que ha donat la vida de l'Arnau, crec que és una de les millors coses de la novel·la. La recomano sobretot a les persones que els agrada la història. S'ha de dir que si no t'agrada la història, aquesta novel·la se't pot fer pesada, per la quantitat de referències a la política. Però resumint, a mi m'ha agradat molt i penso que és una gran novel·la i que tots els amants de la història i de la literatura li haurien de donar un cop d'ull.

Laia Revérté, 4t A

Diagnòstic, anorèxia

Autora: Marliese Arold

Editorial: Edebé

Gènere literari: Novel·la

Any d'edició: 2011

Pàgines: 192

La protagonista és Miriam, una noia de 15 anys, Un dia s'adona que pesa el mateix que un nen gras i decideix que s'ha d'aprimar. D'altra banda, la professora d'anglès els proposa un viatge a Londres i ella n'està encantada perquè pensa que així podrà passar més temps amb el professor que tenia el curs passat, de qui està enamorada. Encara falten setmanes i ella pensa que, si s'aprima, es veurà més guapa. Al principi li costa molt no menjar, però en el viatge tots la veuen molt prima i feta pols. El que havia començat com una dieta per veure's més guapa acaba malament, amb la protagonista hospitalitzada.

Zoe Morales, 2n A

del qual és un militar nazi. Ell viu tranquil a Berlín fins que la família es trasllada al camp de concentració d'Auswitch. Allí coneixerà un nen a l'altra banda de la reixa, que porta l'uniforme del camp, "el pijama de ratlles", amb el qual establirà una innocent amistat que no li deixarà veure realment on és ni què està passant.

És un llibre intens i commovedor que us acompanyarà durant tota la vida

Paula Arques, 1r de Bat

Itec amb la literatura catalana

JORNADA DE POTENCIACIÓ DE LA LITERATURA CATALANA PER A ALUMNES DE MODALITAT

El passat 11 d'abril al Campus URV Terres de l'Ebre, alumnes del nostre centre van assistir a la Jornada organitzada per la Universitat, acompanyats pel professor Miquel Àngel Llorenç. La primera conferència va anar a càrrec del professor de la URV Magí Sunyer i va versar sobre la novel·la de Maria Aurèlia Capmany *Felçiment, jo sóc una dona*, de la qual el nostre alumnat s'havia examinat el dia anterior. En la segona xarrada, Montserrat Corretger, també professora universitària, va comentar alguns poemes clau del llibre *Vent d'aram* de Joan Vinyoli, obra treballada durant el segon trimestre i molt ben rebuda pel nostre alumnat. La Jornada es va completar amb una Roda de tallers literaris a la Biblioteca Marcel·lí Domingo: 1.- El sonet *A una hermosa dama que es pentinava*, de Francesc Vicent Garcia i la influència del tema en diferents autors com ara Gerard Vergés, per Josep Bargalló; 2.- Ruta literària: Tortosa sota l'ombra de Vergés, per Xell Aixarch i 3.- La poesia de Gerard Vergés, per Xell Aixarch i Irene Prades. La diada es va cloure amb l'actuació: Carme Sansa diu i canta M. Aurèlia Capmany, amb Carme Sansa i Jaume Mallofré. En paraules del nostre alumne de 1r batxillerat Pep Rallo: "Ha estat molt bé i molt enriquidor. Jornades així s'haurien de fer més a sovint". Aquesta activitat que pretén establir ponts entre els instituts i la Universitat tindrà continuïtat en els propers cursos, segons ens van informar des de l'organització.

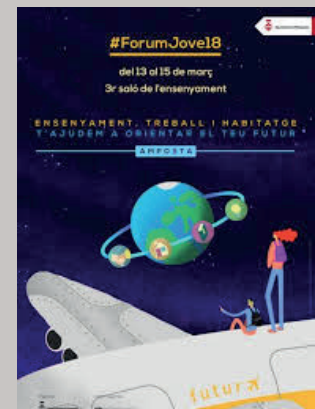
LLEGIM AMPOSTA 2018

faça una breu referència al llibre que s'ha triat per aparèixer a la fotografia, explicant el motiu de la tria. El concurs es divideix en dos categories: general, en què entren a concurs totes les fotografies que continguin l'etiqueta #llegimAmposta2018 a les xarxes socials, i de centres educatius, que es subdivideix en dos subcategories i entren a concurs les fotografies que continguin l'etiqueta #llegimAmposta2018Primària i #llegimAmposta2018Secundària. En aquesta categoria concursen els centres educatius de la ciutat i en les fotografies s'han de mostrar moments lectors dins el Centre Educatiu o en activitats del Centre.

Amb motiu de la festivitat de Sant Jordi 2018 la Regidoria d'Ensenyament i Cultura de l'Ajuntament d'Amposta i la Biblioteca Comarcal Sebastià Juan Arbó convoquen el II Concurs de fotografia "LLEGIM AMPOSTA", amb la finalitat de fomentar la creativitat plàstica i artística dins l'àmbit de la lectura. El tema de les fotos és moments lectors a l'espai urbà de la ciutat d'Amposta i els seus equipament públics. En totes les categories és necessari que es

Itec al Fòrum Jove Amposta 2018

El dia 16 de març, els alumnes de 1r d'ESO del nostre institut van anar a visitar el Fòrum Jove Amposta 2018, situat al Pavelló firal i organitzat per l'Ajuntament d'Amposta. Hi havia exposicions amb estands de treball, habitatge i el "Saló d'ensenyament de les Terres de l'Ebre". A més aquest any es va fer la "I Trobada de professors de Terres de l'Ebre". D'altra banda, es van organitzar xarrades, tallers, mostres de pintura, música, perruqueria o cuina. Va resultar molt enriquidor, ja que s'hi podia consultar tot tipus d'informació com, per exemple, què t'agradaria ser de gran, per què ens surten càries a les dents o propaganda de menjar, entre altres.

Miteia Albiol, 1r A i Roger Jimbos, 1r A

VEGGIES

A favor del veganisme

1. Les plantes no sofreixen, els animals sí.

Les plantes no tenen sistema nociceptiu, que és el que s'encarrega de donar les sensacions de dolor, calor i fred. Les plantes NO poden tenir aquest sistema perquè la seua construcció cel·lular no els ho permet, ja que tenen paret cel·lular.

2. Productes químics.

La carn és un producte amb molts bacteris i microbis altament perillosos per a l'ésser humà que s'han d'eliminar amb productes químics. El procés de putrefacció de la carn és molt ràpid i, per tant, s'hi posa productes químics per a contrarestar els efectes de la putrefacció. Això a llarg termini és dolent per a la salut, ja que causa malalties cardiovasculars i càncer. En canvi, els productes vegetals ecològics quasi no han estat tractats i el procés de putrefacció dels vegetals és molt llarg.

3. No, no val la cadena alimentària.

La cadena alimentària només és una excusa. Els animals s'alimenten d'altres animals, sí, però els humans no tenim aquesta necessitat. Podem extreure tots els nutrients d'altres productes totalment sense sofriment, sense productes químics i, contràriament a allò que molts pensen, sense un sabor desagradable (no tot són bledes i col). L'ésser humà, a més, no és omnívor sinó herbívor.

4. Problemes de salut.

No. Ser vegà no suposa cap risc per a la salut, al contrari, la beneficia. Obtenim tots els nutrients de productes vegetals. Altrament, hi ha una gran quantitat de productes per a celíacs i al·lèrgies diverses. La salut es veu beneficiada per la reducció de la possibilitat de de contraure qualsevol càncer i malaltia cardiovascular, d'entre altres.

5. Cultius.

La meitat de cultius terrestres són destinats a la producció de pinso per als animals. Aquests són alimentats bàsicament de blat de moro GMO MON 810, que és un cultiu transgènic altament perillós per al medi ambient i per als humans. Els cultius ecològics fets per als humans no estan modificats genèticament.

6. Escalfament global.

La majoria de l'escalfament global és causat per la gran despesa d'energia per aconseguir el producte final de la carn i els gasos.

7. Egoisme

Els humans mengem animals per pur egoisme. El sabor no és una excusa: actualment hi ha substituïts vegetals amb el mateix sabor i els mateixos nutrients.

Pol Fernandez Corella, 2n A

LA MEUA OPINIÓ SOBRE EL VEGANISME

En primer lloc, voldria dir que respecto la gent que es considera "vegana", ja que tothom és lliure d'escollir la seua manera de viure i menjar.

Tot i això, en la meua opinió, no considero el veganisme una forma de vida apropiada perquè jo crec que les propietats que contenen els aliments i, per tant, les que necessitem per poder viure, mai poden ser substituïdes per altres aliments que no provenguin d'origen animal. Obtenir menjar d'aquest tipus és molt més complicat.

Respecte al sofriment dels animals, he de dir que hi ha carn ecològica. És un sistema sostenible de producció ramadera que té com a objectiu fonamental produir aliments de qualitat diferenciada per a la població, obtinguts d'animals que gaudeixen d'un alt grau de benestar, que fan un ús racional dels recursos naturals del camp, que contribueixen a millorar la fertilitat natural del sòl i, en la alimentació i maneig, no s'empren organismes genèticament modificats ni substàncies químiques de síntesi ni altres que puguin suposar un risc real o potencial per a la salut del consumidor. Això vol dir que els animals no sofreixen ni moren abans d'haver complert el seu cicle de vida sencer.

D'altra banda, considero que el veganisme posa límits a la teua vida social, ja que a l'hora de quedar amb els amics per sopar, per exemple en un restaurant, sempre has d'estar pendent del menjar servit, la qual cosa, en la meua opinió, arriba un punt que es fa cansat.

Un altre punt a parlar sobre el veganisme, és el tema econòmic. El menjar "vegà" és més car, ja que té una elaboració més complexa.

En conclusió, crec que tots i totes som lliures d'escollir la nostra forma de vida, la qual cosa s'ha de respectar.

Andrea Guerrero, 2n A

Aprenem

Indicacions

Desa

Escola a Amposta · 500,0 m

Adreça: Carrer Miquel Granell, 39, 43870 Amposta, Tarragona

Teléfono: 680 73 86 69

Roser Lafont i Arnau Cabrera explicant els seus treballs de recerca.

CONCURSO JÓVENES TALENTOS

Pau Roselló, alumne de 2º ESO A, representó a nuestro instituto en el 58º Concurso Coca-Cola para Jóvenes Talentos de Relato Corto. La prueba tuvo lugar el día 16 de marzo de 2018, en el instituto Cristófol Despuig de Tortosa. En esta edición los participantes tenían que escribir un texto sobre la brújula que debía contener la frase “un objeto raro pero hermoso”. Recientemente se ha sabido que ha obtenido un premio. La entrega tendrá lugar el sábado 9 de junio en Port Aventura.

Adrián Gualpa, 2n A

Concurs Coca-Cola

Alumnes de segon d'ESO de l'Institut de Tecnificació, com ja és habitual, van participar en el Concurs Premi de Coca-Cola de Relat Breu de Catalunya, que aquest any ja va per la 41a edició. Aquests alumnes són: Ainoa Borja, Pol Fernández, Josep González, Aroa Lola Minerva, Pau Roselló i Emma Zaera.

La prova va tenir lloc el 10 de març a l'institut Joaquim Bau, a Tortosa. Va consistir a escriure, en un termini de dues hores, un relat d'una extensió màxima d'un full per les dues cares sobre el següent tema, proposat pel Departament d'Ensenyament: “Aquella situació no era sostenible”. Es triaran els tres millors relats perquè passin a la fase següent.

Joel Morales, 2n A

Treballs excel·lents

Aquest passat 26 d'abril es va celebrar la defensa i lliurament de premis als millors treballs de recerca de 2n de batxillerat en la XVI edició del Premi Ramon Calvo a l'Institut de Deltebre. En l'acte, presidit per l'Alcalde de Deltebre, Lluís Soler, la Directora dels SSTT d'Ensenyament, Manolita Cid, i l'escriptor ebrenc, Ramon Casanova; el nostre estudiant, Gerard Gonell Tomàs,

va quedar finalista en l'àmbit socio-econòmic, amb el seu treball de recerca "Abans i després de la Segregació".

L'estudiant analitza l'efecte i incidència del procés de segregació d'alguns pobles de les terres de l'Ebre respecte de Tortosa durant els anys 70 i 80, des de la vessant demogràfica, de riquesa i de renda, així com l'impacte d'aquests processos segregacionistes en la ciutat de Tortosa.

Durant l'acte, la directora de l'INS Deltebre, M. Antònia Sabaté, va fer esment de la qualitat dels treballs presentats per part dels quatre finalistes, la qual cosa és un indicador del prestigi que ha anat guanyant any rere any aquest premi.

El passat 23 de febrer, Alba Torta Rallo de 2n de Batxillerat va presentar el seu treball de recerca, titulat “La resistència bacteriana als antibiòtics”, al jurat del Premi al millor treball de recerca en l'àmbit sanitari, en el marc de les XXXIV Jornades Mèdiques i de la salut de les Terres de l'Ebre, celebrades en el campus de la URV a Tortosa.

El jurat va valorar l'esforç, el rigor en la recerca i en el treball de camp sobre un tema d'actualitat en l'àmbit de la medicina i li va atorgar accèssit, en reconeixement a la seua tasca.

Clàudia Monserrat, 1r A

Acte de lliurament ... Premi Sambori Òmnium 2018

ITEC GUANYA EL PREMI SAMBORI

El passat dissabte 7 d'abril, va tenir lloc el lliurament del premi Sambori Terres de l'Ebre al Centre Cívic de Ferreries, Tortosa. En aquesta edició, els tres premis de la categoria de Batxillerat els han guanyat alumnes de l'Institut de Tecnificació.

L'alumna de segon de batxillerat A, Helena Belda Àvila, va quedar en primera posició amb la narració *Temps al temps*. Emili Bonet Cervera, de segon de batxillerat E, va quedar en segona posició amb la narració *Ledif Tnof* i Pau Zaera Espuny, de segon de batxillerat A, va quedar en tercera posició amb la narració *Un dia qualsevol, a la matinada*. Els alumnes hi van assistir acompanyats per Miquel Angel Llorens i Rosa Aguilar.

Des de 2006, Òmnium Cultural organitza i impulsa el Premi Sambori Òmnium a Catalunya, Andorra i la Catalunya Nord. A més es

coordina amb la Fundació Sambori, que organitza aquest concurs des del 1998 al País Valencià. És un premi de narrativa en català dirigit als alumnes de primària, secundària obligatòria i batxillerat de tots els Països Catalans. Els seus objectius són: promoure la participació en un projecte comú, difondre l'ús del català dins de l'àmbit escolar i incentivar la imaginació, la creativitat i els valors pedagògics que es treballen en cada centre.

La participació, en aquest premi, ha anat en augment any rere any i en l'edició passada van arribar a la participació total de 130.000 alumnes, cosa que el converteix en el premi literari escolar amb més participació d'Europa.

El nostre centre hi ha participat amb extraordinari èxit des dels seus inicis ja fa sis cursos, motiu pel qual hem rebut la felicitació de l'organització del premi.

En les pàgines 16, 17 i 18 trobareu publicats els tres relats.

Manel Margalef, 2n A

ITEC AMB EL DIA DE LES DONES

En nombrosos països el dia 8 de març està marcat per la celebració del Dia Internacional de la Dona, instaurat per l'ONU el 1975. Malgrat que en el seu origen es tractava de reclamar la igualtat per a la dona treballadora, en el context de la revolució industrial, actualment en aquest dia es reivindica el paper de la dona en la societat.

Segons l'explicació més versemblant, el 8 de març de 1857, en el marc de la revolució industrial, diverses dones van sortir a protestar als carrers de Nova York condemnant les miserables condicions en què treballaven al sector tèxtil. A partir d'aquest episodi es van succeir diferents moviments i successos. Els més cruent es va produir el 25 de març de 1911, quan es va incendiar una fàbrica de camises de Nova York. Hi van morir 123 dones i 23 homes.

Abans d'aquesta data, als EUA, el 28 de febrer de 1909 Nova York i Chicago ja havien acollit un acte que van batejar amb el nom de "Dia de la Dona", organitzat per destacades dones socialistes. L'any següent, a Europa, durant la 2a Conferència Internacional de Dones Socialistes, es va decidir proclamar el Dia Internacional de la Dona Treballadora. No es va fixar cap data concreta, però sí el mes de març. Com a conseqüència d'això, el mes de març de 1911 es va celebrar per primera vegada el Dia de la Dona a Alemanya, Àustria, Dinamarca i Suïssa. La celebració es va anar ampliant progressivament a més països. A Espanya es va celebrar per primera vegada el 1936.

Enguany, coincidint amb la data del 8 de març, el moviment feminista va convocar una vaga feminista a tot l'Estat espanyol, convocatòria que es va sumar a la Vaga Internacional de Dones realitzada per les feministes de diversos països, com Argentina, Mèxic, Itàlia o Estats Units, que comptava amb el suport de diferents organitzacions sindicals. Aquesta jornada reivindicativa va acabar amb manifestacions en diferents ciutats, que, desbordant les previsions, van ser multitudinàries.

Rimsha Shehzad, 3r B

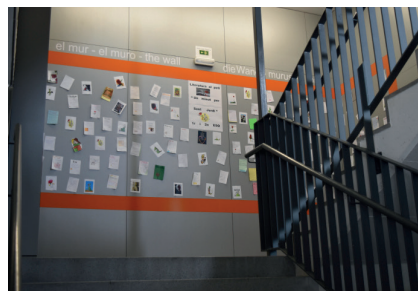

L'E-TWINNING és una pràctica que està fent l'alumnat de 2n ESO A a la classe d'an-

glès, amb els professors Miquel Àngel Llorenç i Montse Rosales. És una activitat que fem en col·laboració amb l'institut de Mont-roig del Camp. La pràctica consisteix a estudiar la cultura de ciutats de parla anglesa com: Londres, San Francisco, Sidney, Nova York, Liverpool, etc... Després nosaltres elaborem un Kahoot, és a dir un qüestionari d'avaluació sobre la cultura de les ciutats esmentades anteriorment. Tot seguit l'enviem a l'altre institut. Aleshores ells, a l'aula de tecnologia, fan una mena de taulers de connexió sobre aquestes ciutats on es parla anglès. En fi, aquesta pràctica consisteix a practicar, jugar a classe i aprendre amb els companys de classe.

Manel Margalef Rieres 2n A

Sant Jordi 2018

El dia 23 d'abril, el nostre institut va commemorar la diada de Sant Jordi, realitzant diverses activitats en què van participar alumnat d'ESO, batxillerat i professorat. Un petit exemple és la decoració amb octavets de paper, on hi havia escrites parts de poemes.

Una de les activitats fou la lectura de fragments de contes i poemes al pati del centre: alumnes representants de cada cycle els recitaren i els professors representants del cada nivell, llegiren diverses d'obres narratives. Aquest esdeveniment es va dividir en dos parts per tal que l'alumnat tecnificat pogués participar. No obstant això, l'acte va ser entretingut i intens.

D'altra banda, alumnes de 4t d'ESO van fer la venda de roses, per tal de recaptar diners per al viatge de final de curs. N'hi havia dos tipus de roses per a comprar, les de lluminadura, que costaven sols 1€, i les naturals, que valien 3€. Ara bé, per donar-li un toc més d'emoció, es podien regalar les roses de manera anònima a la persona

que volguessis.

Per acabar, la classe de 3 ESO-E, sota la supervisió de Paula Carrillo, improvisadament, a última hora de la tarda, van poder visitar la plaça del castell, on es realitzava la venda de diferents articles de Sant Jordi. Al carrer adjacent, l'Orquestra Itec va oferir un concert conjuntament amb les Bandes de les escoles le la Fila i de la Lira.

Júlia Krakonis, 3r F

Perioclínic Amposta
Centre dental - Mèdic

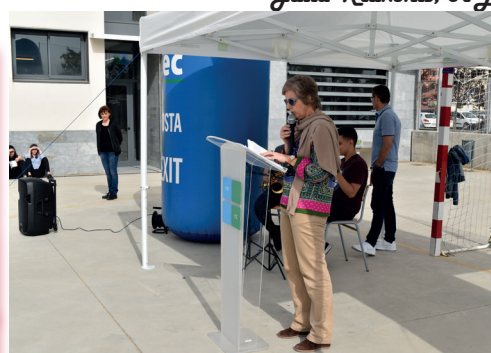
Perioclínic Amposta
Centre dental - mèdic

Perioclínic Amposta
Centre dental - mèdic

Especialistes:
ESTÈTICA DENTAL • IMPLANTS
PERIODONCIA AVANÇADA (TRACTAMENT DE GINGIVES)
ODONTOLGIA ATRAU • ORTODONCIA
PROTÈSIS DENTALS • PATOLOGIA OMB
RADIOLOGIA DIGITAL • DERMATOLOGIA • DIETÈTICA I NUTRICIÓ

Av. de la Ràpita, 125 - 1º 3ª - Amposta / Tel. 972 70 74 19
www.perioclincamposta.com

972 70 74 19 - AV. DE LA RÀPITA, 125 - 1º 3ª - 43870 - AMPOSTA

A vista de dron

ABRIL
24

III JORNADA EDUCACIÓ I FAMÍLIA AUDITORI AMPOSTA

LA RIQUESA I LA DIVERSITAT
CULTURAL.

LA CONVIVÈNCIA I LA PAU

9-9.30H INAGURACIÓ I PRESENTACIÓ

9.30-10H DECÀLEG PER LA PREVENCIÓ I DETECCIÓ DE
CONDUCTES D'ODI I DISCRIMINACIÓ

10 - 11H.- TAULA RODONA

11.30A 12.30.- XERRADA A CÀRREC DE LA DRA. NAYA
BELLAUBI

"Experiència d'una metgessa durant la crisi dels
refugiats a Grècia"

12.30-12.45H - ENTREGA DE PREMIS LITERARIS

12: 45-13.- CLOENDA

15.30-17H PARTIT DE FUTBOL ORGANITZAT PER
ALUMNES DE CICLES I BERENAR INTERCULTURAL

El passat 24 d'abril la comunitat educativa de l'Institut de Tecnificació va poder gaudir d'una activitat molt cohesionadora i rica, la III Jornada educació i família. Aquesta és una iniciativa engegada fa tres cursos per l'ampa iTec i que ja s'ha convertit en una tradició consolidada a l'institut.

La temàtica d'enguany ha tingut el títol "LA RIQUESA I LA DIVERSITAT CULTURAL. LA CONVIVÈNCIA I LA PAU". Estudiants i família han portat a terme durant el curs diverses actuacions marcades pels valors que s'han convertit en l'eix del projecte educatiu del centre: la solidaritat, el respecte, la cohesió, valorar la diferència, en definitiva, tot allò que els identifica com a iTec.

Al matí la regidora d'Ensenyament, Inés Martí, juntament amb la presidenta de l'Ampa iTec, Maria José Rallo, va inaugurar la Jornada, a la qual també va assistir el regidor Ramon Bel. Tot seguit, els estudiants van presentar les activitats en què han anat participat durant el curs,

relacionades amb aquesta temàtica. A continuació van realitzar lectura pública del decàleg que lluita contra les conductes discriminatòries, exemplificat amb senzills vídeos que van fer pensar a tots els assistents quina ha de ser la conducta correcta.

Després, es va donar pas a la taula rodona, moderada per Jesús Ferré, membre de l'Ampa i composta per Josep Masana (Inspector en cap de la policia local d'Ampostà), Ez Zahra Ait Abou (tècnica d'igualtat del Departament de Treball), Assumpta Eixarch (responsable de l'àrea dels serveis socials de l'Ajuntament d'Ampostà), Núria Ferré (responsable del projecte de recollida de material escolar per a Kenya), Ramon Rosales (catedràtic de filosofia de l'Institut de Tecnificació i escriptor) i Yvette Garcia (estudiant de 4t d'ESO i representant de l'alumnat de l'iTec).

En tornar de l'esbarjo la Dra. Naya Bellaubí va explicar la seva experiència com a metgessa en una ONG als camps de refugiats de Grècia i va aconseguir transmetre les sensacions colpidores que va viure en aquell moment.

Per acabar les activitats del matí, l'Ampa iTec lliurà els premis literaris de Sant Jordi, dels que van resultar premiats Paula Zaragoza i Pau Roselló de 2n d'ESO, i Ensin Buzheri, de 1r. A la tarda, els alumnes de 4t d'ESO i CAFEMN van organitzar diverses activitats esportives, coordinades pels professors Silvia Cañadó i Max Grau, en què van interviure tots els estudiants d'ESO.

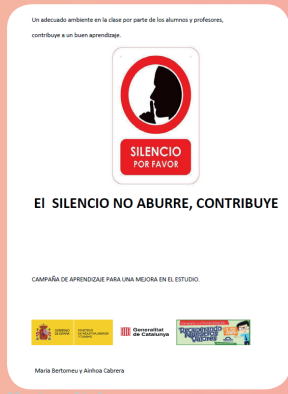
LENGUAJE PUBLICITARIO

Manel y Pau P.

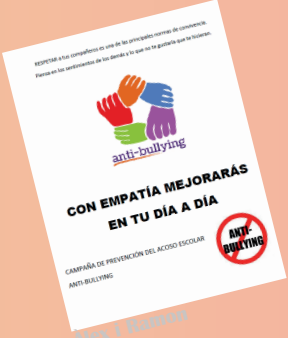
Isabella y Alexander

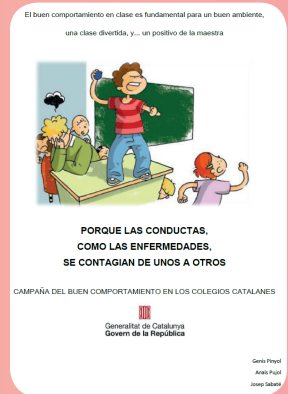
Maria y Andrea

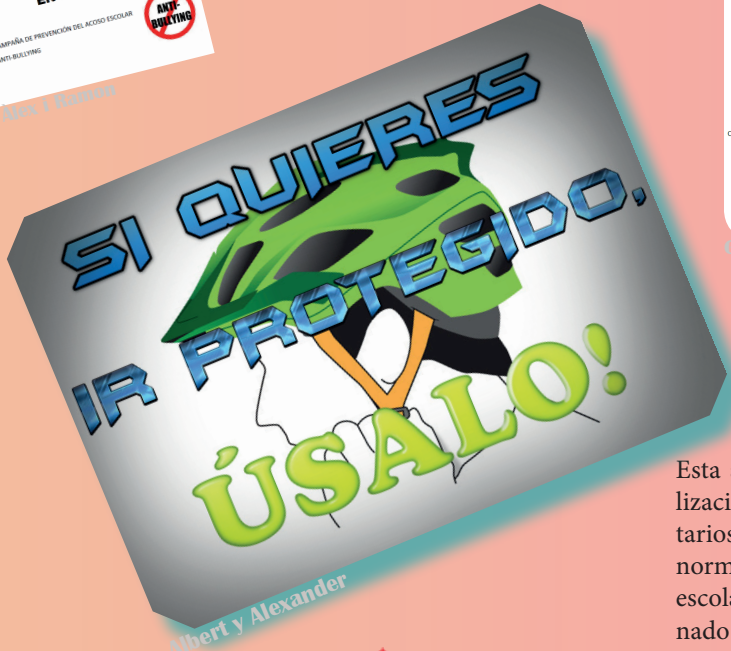
Àxel y Jan

Maria y Katerina

Genis, Anais i Josep

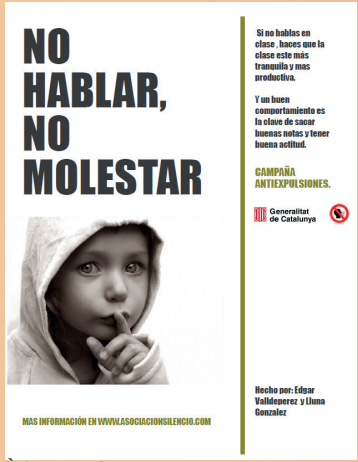
Laura B. y Alba S.

Aroa y Andrea G.

Esta actividad trata de la realización de anuncios publicitarios en los que se fomenten normas de comportamiento escolar y ciudadano. El alumnado de 2º de ESO debía realizar una campaña para promover el uso del casco entre las personas que usan la bicicleta. Por su parte, los alumnos/as de 3º de ESO crean campañas a favor del buen comportamiento en clase y sus ventajas para el aprendizaje.

Edgàr y Lluna

ATudor i Aaron

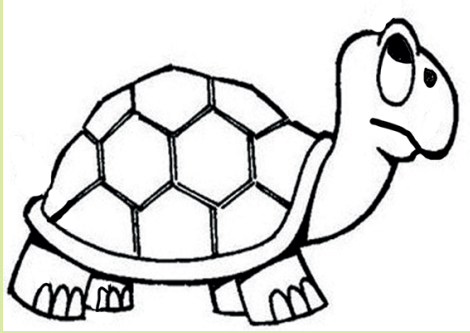
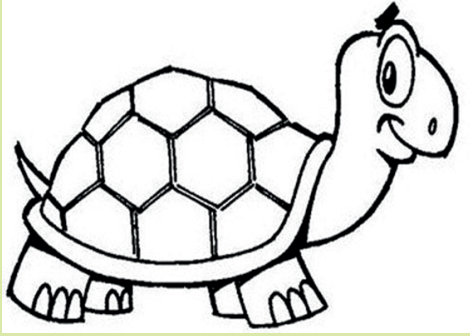

Ainoa i Annia

7 DIFERÈNCIES

per Roger Limbos

8 ANIMALS

per Adrià Morales

R	T	I	G	R	E	I	Z	S	G
I	J	H	A	Y	U	W	L	R	O
N	B	L	L	T	H	X	L	P	S
O	Q	O	L	K	Y	L	A	Y	Z
C	O	V	I	L	A	Z	M	J	N
E	Q	R	N	V	X	O	C	P	Q
R	V	E	A	U	E	I	T	L	M
O	V	C	W	L	R	Y	A	O	N
N	W	Z	L	R	L	Q	G	H	F
T	X	T	O	Y	B	V	U	A	K

El 21 de febrer, el nostre centre va celebrar el Dia les Llengües maternes. Per tal de commemorar-lo, es van dur a terme una sèrie d'activitats. En primer lloc, es van penjar, en l'espai que coneixem com el mur, uns cartells informatius sobre d'algunes de les llengües maternes de l'alumnat, per exemple: urdú, panjabi, àrab, francès, moldau o albanès. Aquesta informació feia referència als llocs on es parlen i quants parlants tenen al món. Fins i tot s'hi van incloure textos en aquestes llengües, amb la traducció corresponent.

A més a més, a la biblioteca, es va fer una exposició amb llibres, quaderns, etc., en diferents llengües, que van portar alumnes i col·laboradors. Com a curiositat, cal esmentar l'exposició de màquines d'escriure amb alfabet distint al nostre, cedides pel Sr. Robert Rallo.

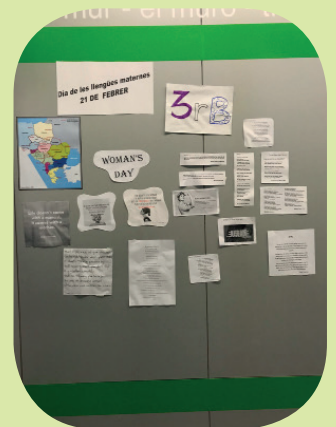
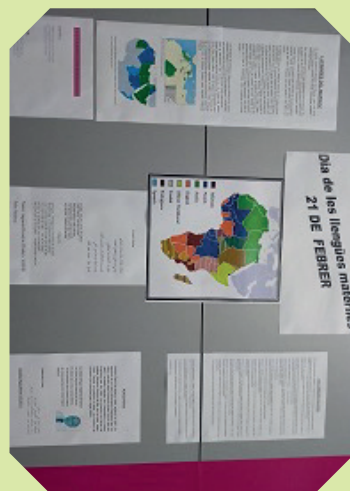
Per altra banda, la biblioteca Sebastià Joan Arbó també va organitzar una jornada commemorativa. Hi va haver una taula rodona, en la qual van participar: la periodista Anna Zaera, el filòsof Rafael Haro, l'educador José Luis Rodríguez i alumnes dels diferents centres educatius de la ciutat, entre ells Alexandra Rosca, de 2n de Batxillerat.

D'altres alumnes de l'Institut de Tecnificació van explicar què s'havia fet al nostre centre per commemorar la diada. Són: Ensin Buzheri (1r ESO), Houcine Chabab (1r ESO), Leila Moran (1r ESO), Narjis Mouhssine (1r ESO), Rahuljot Singh (1r ESO), Chaima Agoulmine (2n ESO), Rimsha Shehzad (3r ESO), Radu Plamadeala (4t ESO) i Àlex Rosca, de 2n. Bat.

Es van llegir pomes en la llengua materna de cadascun dels participants. Pel que fa al nostre centre, Ensin Bhuzeri va llegir un poema en albanès; Rahujot, en hindi i Chaima, en àrab. A continuació es van mostrar murals confeccionats pels diferents centres educatius d'Amposta. Per finalitzar l'acte, es va servir un berenar típic sirianès a càrrec de la pastisseria típica siriana es diu "Racó de menjars àrab-occidentals" i Pablo Cabrejos i Casandra Quintero van ballar el tango "Improvisació".

Ashley Cango, 1r B

LLINGÜES MATERNES

sèries, sèries, sèries, sèries

Obres audiovisuals dividides en episodis emesos per televisió i per diferents plataformes. Si t'hi enganxes et deixen amb una intriga i passen a formar part de la teua vida. Sovint ens lleven temps per a fer qualsevol altra activitat. De debò es mereixen devorar una part tan considerable del nostre de temps?

Doncs bé, la qualitat de les sèries ha anat evolucionant amb el temps, fent que siguin cada cop més realistes i atractives per a l'audiència. A més, moltes companyies com ara Netflix, HBO i Amazon Prime Video, han afavorit la creació i suport de noves trames com ara *Stranger Things*, *Oz*, *Goliath*, etc. Dit d'una altra manera, cada cop es facilita l'accés per poder veure més sèries i els horaris ens els posem nosaltres. En haver temporades completes, amb episodis d'una duració mínima de quaranta minuts, fa que si la sèrie ens agrada molt, no tenim noció del temps i ens fa veure quasi tota una temporada sencera, cosa que fa que no ens n'adonem de la quantitat de temps que hem perdut.

Gèneres

Sèries policiaques, com ara *Lucifer*, *Castle* o *El mentalista*... Totes aquestes investiguen un fet o una sèrie d'esdeveniments que s'han produït en un crim. A partir d'aquí, es desencadenen un seguit de situacions que poden donar (o no) pistes per trobar l'assassí. Alguns cops solen tenir un toc humorístic/romàntic.

Sèries de comèdia/comèdia de situació, com ara *Aida*, *Aquí no hay quien viva*, *The Big Bang Theory*... Solen tenir un escenari familiar, igual que els personatges, però en canvi les situacions que viuen són diferents, amb tocs humorístics.

Sèries de terror, com ara *The Walking Dead*, *Fear The Walking Dead*, *American Horror Story*... Pretenen provocar en l'espectador sen-

sacions de terror, por, disgust... Solen mostrar distopies apocalíptiques.

Sèries de ciència-ficció, com ara *Black Mirror*, *Los 100*, *Westworld*, *Stranger Things*... Aquestes sèries mostren possibles situacions en un marc imaginari. La suposició es fonamenta en els camps de les ciències físiques, naturals i socials.

Sèries d'animació: com ara *Dragon Ball*, *Naruto*, *Shin-chan*, *Tokyo Ghoul*... Aquestes tenen subgèneres, que abracen tots els gustos, és a dir, s'ha de tenir en compte quin subgènere elegim. Poden ser infantils, shonen, romàntiques, de fantasia, dramàtiques, musicals, gore...

Idioma original o doblatge?

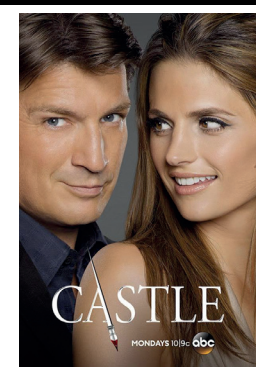
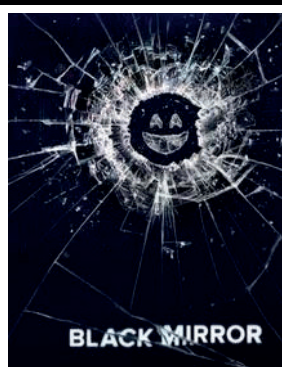
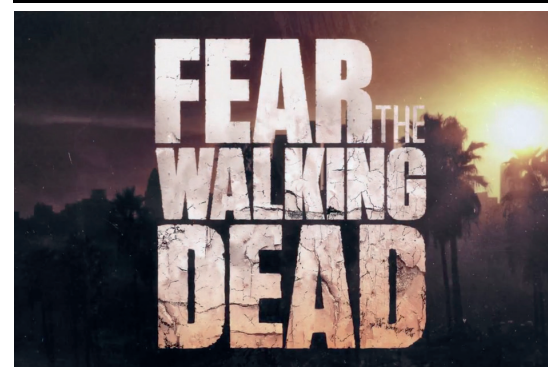
Podem veure-les en la versió original, subtitulada o no, o en el nostre idioma. El doblatge a l'espanyol o al català -per exemple- fa perdre molts matisos. "Ecoltar l'anglès és la millor manera de practicar el *listening*" -afirma Xavi Forner. Un bon exemple és *Big Bang Theory* i *Friends*, que són series de comèdia de situació, en les quals s'usen expressions que, en traduir-les a un altre idioma, perden efectivitat còmica.

Què interessa més per veure una sèrie, els actors o la història?

Considerant que aquí intervenen els gustos personals, cal recalcar que és molt cridaner per a la gent si un actor famós intervé en una sèrie, sobretot si l'actor/actriu és físicament atractiu/va. La qualitat de les seues actuació i les pel·lícules realitzades anteriorment també són factors que atrauen el públic. Cal dir que també

hi ha nous talents que han sortit de sèries acceptades majoritàriament pel públic. No obstant això, el gènere i la història, són els aspectes més importants de les sèries, ja que, encara que el actors/actriu realitze un bon paper, si els decorats, la música, l'ambientació i la resta d'elements no tenen una lògica, el seu paper es veurà afectat negativament.

Júlia Krukoniš, 3r-E

CONCERT DE NADAL

El dia 22 de desembre es va celebrar un acte amb el qual finalitzava el 1r trimestre del curs 2017-2018. Es va celebrar a l'Auditori d'Amposta i va comptar amb l'assistència de pares, alumnes i professors. Va ser presentat per Xavi Forné, director de l'orquestra, que va interpretar cançons com: Uptown funk, de Bruno Mars, una cançó de la pel·lícula El llibre de la jungla i Som fills d'una terra. La coral també va cantar diverses cançons, entre elles: Heal The World, de Michael Jackson, i És Nadal.

Tot seguit, es van entregar els premis a les tres millors postals de nadal de 1r i 3r d'ESO. Els guardonats van ser: Emma Ruiz, amb 30 € pel tercer lloc; Geray Fernández va ser el segon, amb de 40€ i Teresa Castillo, la guanyadora, amb 50 €. També es van entregar els premis als guanyadors del torneig de futbol, organitzat per 1r ESO B per recaptar diners per a la marató de TV3. Els guanyadors de primer cycle van ser Los cerdos salvajes i els de segon cycle, Fast and furious. Els premis van ser dues pilotes de futbol.

Adrián Gualpa, 2n A

VIATGE A PRAGA

Tot va començar la matinada del 14 de març, quan ens vam trobar tots mig adormits al davant de l'institut, on l'autobús ens esperava, amb moltíssimes ganes de començar el viatge.

D'Amposta a Barcelona i de Barcelona, a Praga. Un cop allí, miràvem per les finestres emocionats aquella ciutat en la qual ens estaríem quatre dies.

El primer que vam fer va ser instal·lar-nos a l'hotel. Posteriorment, vam visitar la cerveseria més antiga d'Europa i l'edifici de Fred and Ginger, dissenyat pel mateix arquitecte que va fer el Guggenheim. Llavors, esgotats i derrotats pel cansament, vam marxar a dormir ben aviat.

Un altre dia començava i nosaltres, ja amb les piles carregades, vam sortir decidits a seguir la marxa de la nostra guia turística. Malauradament, a l'hora de pujar al tramvia per anar a la catedral, un noi no va ser-hi a temps i es va quedar fora, deixant-nos a tots

ben preocupats. Per sort, ens vam reunir tots de nou en breus i vam poder continuar.

La guia ens va ensenyar i explicar la història de la catedral, el pont de Carles, el rellotge astronòmic, moltes sinagogues i del cementiri jueu, entre altres coses.

L'últim dia va ser el més especial, atès que va nevar. Ens vam omplir tots d'eufòria, cridant com nens petits, mirant com queia la neu sobre els nostres propis caps. Va ser un viatge ple de rialles, on ens vam unir, enfortint així amistats i creant-ne de noves i, per això, esperem repetir una experiència similar aviat.

Celia Forné, 1r BAT

VIAJE A ZARAGOZA Y A SAN MILLÁN DE LA COGOLLA

Viatge a Saragossa

Els dies 11 i 12 d'abril, alumnes de 3r, 4t d'ESO i 2n de batxillerat, acompanyats pels professors Fernanda Garcia-Amorena, Montse Rosales i Vicente Carrión, van fer una sortida cultural a Saragossa i la Rioja. El primer dia, al matí, van poder gaudir de la representació de l'adaptació de La Ilíada, d'Homer, a càrrec del grup "Clásicos Luna" de l'IES Pedro de Luna, en el Teatro de las Esquinas de Saragossa. Aquesta representació s'emmarcava dintre del XIX Festival Juvenil Grecolatino de Zaragoza, que es va celebrar del 9 al 12 d'abril. A la tarda van visitar el que queda de Caesar Augusta, que és el nom de la ciutat romana de Saragossa. Van poder passejar per l'antic port, ara sota terra, el fòrum, l'amfiteatre i el pont sobre el riu Ebre, que estava desbordat.

Al matí següent van tornar a agafar el bus per anar fins a Sant Millán de la Cogolla per visitar dos monestirs, el de Yuso i el de Suso, declarats Patrimoni de la Humanitat per la UNESCO. A més a més, convé recordar que entre els murs d'aquest recinte monàstic va ser on, fa més de mil anys, uns monjos van escriure les primeres paraules en llengua castellana.

Alba Silva, 2n A

The trip to Zaragoza was worth it because I saw unique monuments. They also explained to me the history of Zaragoza. But what I liked the most was the theater that we went to see, it was La Iliada by Homer.

Josep Ferré González, 4t AB

Caesaraugusta, oppidum fluviale apud Hiberum flumen, anno XIV ab Augusto Caesare Octavio condita est. Grex magna lycei nostri reliquias archeologicas, mense praeterito lustravit. Sub magna pluvia gavisus sumus de theatro, foro et portu fluviali. Ibi quoque fabulam scaenicam actam a discipulis lycei caesaraugustani "Pedro de Luna" spectavimus.

Die sequenti iter ad La Rioja fecimus ubi coenobia vetustissima percucurrimus et libri musicae maximi nobis ostensi sunt.

Fernanda Garcia-Amorena

Der vergangene Monat sind wir nach Zaragoza gegangen. Dort haben wir die Römische Stadt Caesaraugusta besichtigen, und ein Theaterstück gesehen. Es war sehr interessant. Zum Abendessen gingen wir in MacDonalds und schlafte in einem Hotel.

Am nächsten Tag frühstückten wir im Hotel und führten nach La Rioja. Dort besichtigten wir die Kloster von Suso und Yuso wo die erste kastilische Wörter gefunden waren. Im zurück Weg haben wir in einer Kaffeteria in der Strasse gegessen und später in Amposta eingetroffen haben.

Hafsa Mbarki Jalsi, 3r A

SALÓ DE L'ENSENYAMENT

Alumnes de batxillerat del nostre institut van visitar el Saló de l'Ensenyament el dia 15 de març, acompanyats per la professora Rosa Aguilar. El Saló de l'Ensenyament pretén facilitar als estudiants la tasca d'eleger el seu itinerari formatiu després de l'ESO. Amb aquest objectiu, aquest any la 29a edició del Saló va posar a disposició dels visitants un ampli ventall de serveis

i activitats: sessions d'assessorament individualitzades, visites guiades, tallers, l'escape room "El repte de decidir" i unes xerrades informatives sobre els diferents ensenyaments postobligatoris. Pel que fa a aquest punt, cal remarcar que s'hi van presentar les noves carreres de 3 anys que les universitats catalanes oferiran a partir del curs que ve. D'altra banda, els visitants també van poder tenir estones d'oci, amb concerts, concursos, sortejos i fins i tot desfilades de moda.

Jamara Balada, 3r B

One land, one thousand landscapes 1L1000L

Mapping the experience of living and being in a place

Estudiants a Amposta Radio, explicant a l'audiència el projecte Erasmus+, que culminarà aquest proper 17 de maig amb la inauguració d'una fantàstica exposició al Centre d'art Lo Pati, i amb tot un seguit d'activitats amb els estudiants que ens visitaran de Croàcia i Itàlia.

Un territori, mil paisatges és un projecte desenvolupat per l'institut de Tecnificació d'Amposta en col·laboració amb el programa l'Aula al Pati (Lo Pati - Centre d'Art Terres de l'Ebre), i compta amb el suport

del Parc Natural del Delta de l'Ebre. El projecte parteix de la idea que, encara que sigui possible identificar un espai geogràfic amb un únic territori, en realitat hi ha tants paisatges com mirades es projecten sobre aquest territori. Així l'experiència de viure en un lloc depèn dels relats que construïm a partir de múltiples factors que estan interrelacionats entre si (econòmics, polítics, socials i culturals). El propòsit és cartografiar aquests paisatges superposats al territori de cadascun dels centres educatius, per fer una descripció de l'entorn que habitem.

Un territori, mil paisatges s'inscriu en el marc del programa de la Comissió Europea per a l'educació, la formació, la joventut i l'esport Erasmus +. Els partners europeus són: Istituto Comprensivo "Filippo Traina", Vittoria, Sicília; III Gimnazija,

Split, Croàcia.

La 3a setmana de maig ens visitaren alumnes i professorat d'Itàlia i Croàcia que han participat al projecte Erasmus durant aquests 2 últims anys per preparar l'esdeveniment final, que és l'exposició del projecte al Centre d'Art Lo Pati.

Claudia Monserrat, 1r A

ITEC SOLIDARI

Núria Ferré va fer un viatge solidari fotogràfic a Kenya. Va aprofitar la seva estada per tal d'organitzar una recollida de material escolar per als nens i nenes de 4 a 10 anys de l'orfenat i de l'escola de "Gwakangacha". Aquells que van voler solidaritzar-se van poder portar: llapis, gomes, colors i llibres de lectura en anglès, del 5 al 9 de març. Els centres on es va fer la recollida van ser: les escoles Consol Ferrer, Soriano Montagut, Miquel Granell, Agustí Barberà, Sagrat Cor i Escola del Poble Nou del Delta; els instituts Ramon Berenguer IV i l'Institut

Viatge solidari fotogràfic a càrrec de Núria Ferré a Kènia

RECOLLIDA DE MATERIAL ESCOLAR SEMINOU PER A NENES I NENS DE 4 A 10 ANYS DE L'ORFENAT I L'ESCOLA DE GWAKANGACHA (AFRICA)

de Tecnificació i les llars d'infants La Sequieta i la Gruneta. A més a més, perquè tot fos possible es va comptar amb la col·laboració de l'ajuntament d'Amposta.

M. Margalef

DIJOURS LLARDER

El dijous llarder de 2018 els alumnes de 1r d'ESO vàrem anar a fer una sortida per l'ermita de la Mare de Déu del Montsià, acompanyats pels nostres tutors, Maite Ferré i Fredo Borràs. Vam sortir a les 11 del matí, ja que el recorregut tenia una durada de menys d'una hora. A l'ermita vam jugar al joc dels llops, a futbol... En acabar ho vàrem recollir tot, ja que era l'hora de marxar cap a l'institut.

Roger Jimbos, 1r A

ERASMUS K A219 MADRID

L'Institut de Tecnificació ha participat en la Jornada de Seguimiento para Asociaciones Estratégicas (KA219) Erasmus+, que va tenir lloc a la seu del CSIC a Madrid, el 12 d'abril. El nostre institut estava representat per Irene Cunillera, que hi va assistir en qualitat de coordinadora del Projecte Erasmus +.

Aquesta jornada serveix com a fòrum de discussió i de contacte sobre els èxits i dificultats en el desenvolupament del projecte. Estava enfocada a la realització de l'informe final del projecte Erasmus. En definitiva, l'informe final ha de contenir tot el que hem fet al projecte, quin efecte ens ha suposat a nosaltres com a persones, com a centre i també la difusió que hem sobre el nostre projecte.

Manel Margalef, 2n A

Vegeu l'exterior

Map data ©2018 Google, Inst. Geogr. Nacional

Transports Morales Blanquet S L

Indicacions Desa

Servei de reenviament de mercaderies a Amposta · 600,0 m

Adreça: Carrer Poble Nou del Delta, 71, 43870 Amposta, Tarragona

Telèfon: 977 70 00 69

Tentazioni

Amposta

C/ Santa Bàrbara, 21 Local 1 - Telf.: 977 70 70 04

4t ESO

CAFEMN A

CAFEMN B

AAFE